

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Mortuorum dialogi

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

ἁνὰ ταῦτα. ἐγὼ γάρ σε πάσ
 νυ φαδόμενον ἵπισάμην. ΠΟ.
 ἀπ' ἡμετέροι μοι, ὃ γυναι, παρ
 ἄνωμ τὰ γὰρ, καὶ ἔωθον μὲν
 ἄνθ' ἐπὶ θύρας ἐφοίτων μάε
 λα ποιοί. μετὰ δέ, παντοία
 μοι δῶρα πρὸς ἄπαντα
 χόδον τῆς γῆς κάλλιπα. Σί ἴτυ.
 ράννηθε, ὃ Πουδρατε, μετ'
 ἱμέ; Πο. ἔκ, ἀπ' ἱρας ἀς ἔχον
 μνείας. Σί. ἐγὼ λαθ' ἱρας ἀς οὐ
 τηλικῶτ' ἄν, ὁ δόνας τέτ-
 ταρας ἔχων; Πο. οὐ Δία τῶ
 ἀείσας γέ τ' ἐν τῇ πόλει. ἢ γέ-
 ροῦτα με. ἢ φαλακρόν, ὡς ὁ
 ρᾶς, ὄντα, ἢ λημῶντα πρὸς
 τι, καὶ κορυφαῖνα ἡμετέρου.
 το θεραποδοῦτον, καὶ μακά-
 ρωτ' ὡς αὐτῶν ὄν τινα ἄν ἢ
 μόνον πρὸς βλεψα. Σί. μῶν
 καὶ σύ τινα, ὡσπερ ὁ Φάων
 πῶδ Αφροδίτῳ, ἐν Χίο Δι-
 πόρθμονθε, ἔτα βι ὄνα μὲν
 ἔδοκε νίον εἶναι, καὶ καλὸν
 ἐξ ἡπαρχῆς, καὶ ἀξιέρασον;
 ac senio cæcuiens, postremò naribus mucosis, tamen cupi-
 disimè mihi inserviebat, adèd vt is felix videretur, quem-
 cunque vel aspexissem modò. SIM. Num tu quoq; quem-
 admodum c Phao ille, Venerem aliquam è Chio trans-
 uexisti, vt ob id optanti tibi illa dederit rursus ad iuuen-
 tam redire, ac denuò formosum atque amabilem fieri?

Noua narras : nam ego te
 planè sordidum ac parcissi-
 mum esse sciebam. POL.
 Atqui, vir præclare, ^b ex æ-
 lienis arcis opes mihi sub-
 sciebant. Tum diluculò
 protinus quamplurimi mor-
 tales ad fores meas ventita-
 bant, simulq; ex omni rerum
 genere, quæ terrarum vbiuis
 pulcherrimæ reperiuntur,
 munera deportabantur. SI-
 MYL. Num me defuncto
 regnum gessisti? POL. Mi-
 nimè : verùm amantes has
 bebam innumeros. SIM.
 Non possum non ridere. iu-
 ne amantes, tantus natu-
 quum esses, vix que tibi den-
 tes superessent quatuor?
 POL. Habebam per Io-
 uem equidem optimates cia-
 uitateis : quumq; essem tum
 senex, tum caluus, sicuti vis-
 des, prætercà lippiens etiam,
 SIM. Num tu quoq; quem-
 admodum c Phao ille, Venerem aliquam è Chio trans-
 uexisti, vt ob id optanti tibi illa dederit rursus ad iuuen-
 tam redire, ac denuò formosum atque amabilem fieri?

Πο. ἔν, ἀπὸ τοῦτ' ὅρ, πρὶ
 ἐπιθύμῃ ὡ. Σί. ἀνίσματα
 λίγας. Πο. καὶ μὴ πρόδηλός
 γέ ὄϊρος οὐλοῖ πολὺς ἄρ, ὁ
 παρὰ τὸς ἀτέκνος ἢ πλεονέκτους
 χέροντας. Σί. νῦν μανθεύω
 σὸ τὸ λέγειν, ὃ θεομασίη, ἔ-
 τι πρὸ τῆς χροῦς Ἀφροδίτης
 ὡ. Πο. ἀτάρ, ὃ Σίμωνε, ἐκ ὅ-
 ληγα τῶν ἱερῶν ἀφελήσασ-
 κα, μονογενὴ πεποιηθῆναι
 τῶν αὐτῶν. ἢ ἰθρυλόμην δ'
 ποτάκις, καὶ ἀπέκλειον αὐτῶν
 τινὰς ἐνίοτε. οἱ δὲ ἰμπεριώ-
 νη ἀπὸ τῆς ἀφροδίτου ἐν τῇ
 περιεπέσει ὀλοῖσιν. Σί. τίλ
 δ' ὄρ, πῶς ἐβασίλευσεν ἐν τῶν
 ἡγεμονῶν; Πο. ἐς τὸ φανέ-
 ρον μὲν ἔκαστον αὐτῶν ἡγεμονί-
 μον ἀφελήσασθαι ἔφασκεν. ὃ δ'
 ἐπίσταιτε, καὶ ἡλικιωτικῶ-
 τήρον παριστάσθαι ἑαυτῶν.
 ἅμα δὲ τὰς ἀληθεῖς ἱε-
 ρίας ἐκείνας ἔχον κατέλι-
 πον, οὐδέ μιν ἄποινα φράσας.

POL. Haudquaquam: quibus
 magis quam talis essem, qua-
 lem dixi, tamen supra modum
 adamabar. SIM. ^c Aeni-
 gmata narras. POL. At-
 qui notissimus est hic amor,
 quem vulgo sic frequens,
 nempe erga senes orbos dia-
 nites. SIM. Nunc tua for-
 ma vnde tibi profecta fue-
 rit, intelligo, vir egregie,
 nimirum ab aurea illa Ves-
 nere. POL. Veruntamen
 non parum multas commo-
 ditates ab amantibus tuli,
 Simyle, propemodum etiam
 adoratus ab illis. Porro se-
 pius etiam quasi procax il-
 lis illudebam, excludens in-
 ierda nonnullos eorum, in-
 terim illi inter sese decerta-
 bant, & in ambiendis primis
 apud me paribus alium a-
 lius antecire nitentur. SIM.
 Sed age, de facultatibus tuis
 quid tandem statueras? POL.

Palam quidem affirmabam, me unumquenque illorum re-
 licturum heredem: idque illi quum crederem futurum, cer-
 tatim se quisque obsequentiorum atque adulantiorum pra-
 bebat. Ceterum alteras illas veras tabulas, quas apud me
 servaueram, reliqui, in quibus omnes illos plorare iussit.

SIM.

Σί. Τίνα δ' αὐτὸν πλαντοῦσι τὸν
 ἡληρονόμον ἴσχοσι; ἢ πῶς τίνα
 τῶν ἀπ' τοῦ γένους; ΠΟ. Ἐμὰ Δί',
 ἀλλὰ νεώγητόν τινα τ' ἡμερα-
 κίων τ' ἄριον Φρύγα. Σί. Ἄμ-
 φ' ἰπόβ' ἴτη, ἃ Πουδρατῆ; ΠΟ.
 ὄχι δὲν ἀμφὶ τὰ ἄνοσι. Σί. ἢ τ'
 δι' ἡμᾶν δάνα ἃ τίνα σοι ἰκᾶ-
 ν' ἰχάει; ΠΟ. πλὴν ἀλλὰ
 πονὸν ἰκᾶναρ ἀξιοῦσθ' κλη-
 ρονομαῖν, ἃ καὶ Βάρβαρ' ἰκᾶ,
 καὶ ἑλευθέρους, ἢ ἢ δὴ καὶ αὐτοὶ
 οἱ ἄεσοι θεραπόνοιν. ἰκᾶ-
 ν' ἰκᾶν ἰκᾶνομόμοισί μιν,
 καὶ νῦν ἐν τοῖς ἀπατεῖδαις
 αἰθῆμαται, ἀπὸ ξυρμηγῶν ἢ
 τὸ γένος, καὶ βαρβαρίων. Κό-
 δρος δ' ἀγγέισθ', καὶ Νι-
 ρίως κατῶν, καὶ Οδυσσεῶς
 σωτηρίας ἢ λιγύμῃ ἔναι.
 Σί. ὄ μοι μίλα, καὶ στρατηγῆς
 σάτα τ' ἑμὰ δ' ἢ ἀνοῖ. ἢ
 λᾶνοι δ' μὴ ἡληρονομάτω
 ἡμόνον.

SIM. Non laboro, vel totius Graciae sit imperator, si
 libet, modò ne illi potiantur hæ-
 reditate.

SIM. At postrema illæ
 tabulæ quem pronuntiabant
 heredem? num è cognatis
 quempiam? POL. Non
 per Iouem, imò nouitium
 quendâ ex formosis illis ado-
 lescentulis, natione & Phrya-
 gem. SIM. Quot annos
 natum Polystrate? POL. Vi-
 ginti ferme. SIM. Iam ina-
 telligo quibus obsequijs ille
 te demeruerit. PO. At-
 tamen multò illis dignior
 qui scriberetur hæres, etiã
 si^h Barbarus erat ac perdis-
 tus, quem iam ipsi etiã opti-
 mates colunt, captantq;. Is i-
 gitur mihi extitit hæres, iãq;
ⁱ inter patricios numeratur,
 subrafo mentò, barbaroq;
 cultu ac lingua: quin cum
^k Codro generosiorè, ^l Ni-
 reo formosiorè, ^m Vlysse
 prudentiorè esse prædicat.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a MENSÆ Siculis lautiores.] Ea semel de Sicularum delicij: in animos hominum impressa opinio, perpetuo inualuit, quibus olim nihil inquinatius, nec mollius. Plato hanc dictionem vsurpauit. *πολιτικῶν γ.* Athenæus libro 12. copiosè de illis. Macrobius libro Saturnalium septimo: Modum eum seruat qui sui potens est, & in mensa Sicula vel Asiatica. Hæc pro lautus & opiparis leguntur. Luctan. in Demofthenis encomio vocauit Syracusanas, immodicè lautas & opiparas. Syracusani enim opibus adfluentes, conuiuiorum luxui nimium indulgebant. b Ex alienis artis opes mihi subscatebant.] Quibus rebus sibi comparauerit diuitias, exponit. c Phaon.] Phaonem à Venere iuuentuti restitutum, exiat epistola Sapphus inter Ouidianas. Is trauciendis viatoribus de ripa in ripam victum sibi quaesitauit. Cumque semel Venerem, nulla promissa mercede transuixisset, ignorans quòd dea esset, ab ea rrguenti alabastrum dicitur accepisse mercedis loco, eoq; oblitus omnium formosissimus euasisse, eximiaque pulchritudine cum aliis mulieres Myrteneas, tum precipuè Sappho poetriam ad sui amorem allexisse. d Chio.] Insula matris Aegæi, quæ habet 28. milliaria in circuitu, vnde & laudatissima mastiche adfertur. & Homerus rates Chiu est dicitus. e Acnigmata narras.] obscure loqueris. Nam anigma, auctore Quintiliano, nihil aliud est quam obscura allegoria. Scrupos veteres appellarunt. f Plorare iussi.] Ita autem Græcos loqui solitos, vt plorare iuberent eos quos à se contumeliosè dimiserent, notum est. Idem in Tragopodagra: *ἔγω δὲ τῶνδ' ἀνδρῶν οὐ μὴν λέγω.* Id est, sed omnibus illis nil nisi plorare impero. Idem in primò Necricorum dialogo: *ὄδ' ἄνδ' οὐ μὴν λέγω.* Id est, Tu verò plorare illos meo nomine iube. De hac autem Ipruagasa voce fusus: à nobis scriptum est in collectaneo Adagiorum. g Phrygem.] *Φρυγῆς* gentile, à Phrygia deductum, cuius faminum est Phrygia. Virg. 9. Aeneid. O' verè Phrygiæ, (neq; enim Phryges) ite per alta Dindyma — Phrygia minoris Asia regio, Caria, Lydia,

die, Mysia & Bithynia finitima. Cic. pro Luc. Flacco in testes Asiaticos: Asia vestra consistat ex Phrygia, Mysia, Caria, Lydia. Vtrum igitur nostrum, an vestrum est hoc proverbiū: Phrygem plagis fieri solere meliorem? h Barbarus.] Phryges pro barbaris habiti fuerunt. Ioan. Trezes in historia omnigena, ὡς βεβαρῶσεν ἡρώσων τε καὶ τοσῶν Ἀργεΐδας: id est, & factus es barbarus tanto tempore apud Troianos commoratus. In Phrygia autem est Troia provincia, cuius caput Ilium fuit, olim regio Priami. i Inter patricos.] Senatorum progenies, quibus plebei opponerantur, Ὀπιταγίδης, k Codro generosiorum.] hinc δὲ δὲ κὸδρος, id est, Codri genus dicitur, qui antiqua prosapia nobilitate illustres sunt, ut Themistius refert. Codrus enim singulari in patriam pietate præcipue nobilis fuit. Nam quum Atticis bellum esset a duobus Dores, præditumque esset oraculo, victoriam penes Atheniensem populum futuram, si rex illorum ab hostibus fuisset occisus: Codrus patriam gloriam sua incolumitate chariorem habens, ignota specie hostem provocavit, & interemptus est. hæc etiam apud Zes nobium interpretati sumus. Hanc rem latè describit oratione aduersus Leocratem Lycurgus, & Velleius Paterculus. l Nireo formosiorum.] Erat omnium Grecorum qui ad Troiam navigarunt speciosissimus: infra tamen Achillem, sed erat imbecillis. m Vlyste prudentiorem.] Fingitur ab Homero vir multa præditus prudentia & facundia: egregius bello, & laborum patientissimus.

ΑΙΑΚΟΥ, ΠΡΟΤΕ-

σλάς, Μεγείας, ἢ Πά-
ειδῶ.

ΑΕΑΚΙ, ΠΡΟΤΕ-

σλάι, Menelai, ac
Paridis.

Iacobo Micyllo interprete.

ΑΕ Α C V S.

Τὸ ἄλλο, ὃ Πρωτοσίλας,
ἢ Ἐνδύλω πρὸς σὸ ὄνομα;
Πρὸ. ὃ τι σὴ τὰ ἄνω, ὡ
Αἶα=

Q Vamobré, Protefi-
laé, in Helenâ irru-
ens, strangulas illâs
PRO. Quia huius causa,
cccc 3 Aeace,

Αἰακὲ, ἀπέθανον, ἡμιτελῆ πῦρ
 ἔδωμον ἡσάντην, χύραυ-
 ῖ πῶ νόξαμον γυναικᾶ. Αἰ.
 ἀπὸ τῶν ἰνῶν ἔμελλαν, ὅς τις
 ἄμῃς ἄνερ ζεῦς, γυναικὸς
 ἐπὶ Τροίαν ἤγαγον. Πρω. εὐδέ-
 γας, ἐκάνοι μοι ἀγίατορ.
 Με. ἐνὶ μὲν, ὅ βίβησι, ἀπὸ δι-
 κούτορον ἔπειρα, ὅς ἐμὲ τοῦ
 ξύου πῶν γυναικᾶ, παρὰ πάντα
 τὰ δεικνῶ, ἔχει ἀρπάξας. οὐ.
 τῷ ἔδ' ἐπὶ μόνος, ἀπὸ ἰπῶ
 πάντων Ἐπιβύων τε καὶ βαρβάρων
 ἀξίῃ. ἄρχηδ, τοσούτοις
 θανάτοις αἰτιῶν γυγνῆμι. Πρω.
 ἀμῶν ὄρω, σὲ ζῶσα.
 εἶμ, ὅ Διὸς παρὲν ἐκ ἀφῆσσω πο-
 τὲ ἀπὸ τῶν χαρῶν. Παλ. ἀδελ-
 κὰ ποιῶν, ὅ Πρωτῆσιλας, καὶ
 ταῦτα, ὁμοτέχνου ὄντα σοί. ἐ-
 ρωτῆς ἔδ' ἐπὶ καὶ τὸς ἀμῆ, καὶ
 τῶν αὐτῶν ἐπὶ κατῆσχημα. οἷ-
 οθα δ, ἡς ἀκροῖόρ τι ἔστι, ἡσά-
 τῃς ἡμᾶς δόμων ἄγα, ἐνθα
 ἀρῆ δέλη, καὶ ἀδύνατον δέηρ,
 ἀντιθέτω ἀπὸ αὐτῶ. Πρω. εὐ-
 λῆγας ἔδειξέ μοι τὸν ἔρωτα
 ἐν ταῦθα λαβῆρ δωαδὸρ ἰῶ.

Aeace, imperfecta quidem
 domo relicta, & vidua pro-
 ve, quam nuper duxi, reddita,
 mortuus sum. **ÆAC.** Ace-
 cusa igitur Menelaum, qui
 vos omnes pro tali coninge
 recuperanda contra Troiam
 duxit. **MEN.** Nequaquam
 me, sed multo iustius Paris
 dem, qui hospiti mihi pro-
 rem contra omne ius eripuit.
 Hic enim non modò abs te,
 verùm ab omnibus tum Gre-
 cis cù Barbaris merito stran-
 gulari debebat, ut qui tam
 multis mortis causa extite-
 rit. **PROT.** Melius hoc.
 Proinde, malè nominatè Pa-
 ris, nunquam te dimittam è
 manibus. **PARIS.** Iniu-
 riam ad idonum facis Prote-
 silæe idèp eò magis, quòd
 eandem tecum artem exer-
 ceo. Nam & amorì etiam
 dedisti ipse sum, & ab eos
 dè deo quasi vinculus tensor.
 Nosti autem quòd quedam
 sunt quæ injicit nobis ge-
 que impossibile est illi repugnare. **PROT.** Rectè dicit. **Vit-**
nam igitur Cupidinem ipsum hinc comprehendere mihi liceat.
ÆAC.

ΑΙ. Ἐὶ δὲ βίη περιτὴ ἔρωτ' ἀρνεύμα τὰ δίκαια. φησα γὰρ αὐτὸς μὲν, τὸ ἔργον Πάριδι ἴσως γινώσθαι αἰτι' τὸ θανάτου δὲ βίη ἰδίᾳ ἀπορ, ὡς Πρωτεσίδα, ἢ οἴαι. Τὸν, ὅς ἐκλαθόμηνος τῆς νεογμου γιωαικός, ἐπὶ πεσοφίε φειδὶ τῆ Τροάδι, οὕτω ἐλοκινδύως καὶ ἀρνενομηύως περὶ δίκης τῶν ἀπορ, δόξυς ἔραοθίς. Αἰ ἢ πρῶτ' ἐν τῆ ἀφελοσει ἀπιδουο. Πρω. οὐ νῦν καὶ ἄτερ ἐμουτοῦ βίη, ὡς Αἰακί, ἀρνεύμα μου δίκαιοτέρα. οὐ γὰρ ἐν τῶ τῶν αἰτι', ἀπ' ἡμοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἐπικεβλῶθι. Αἰ. ὁρθῶς. τί αὐτὸ τῆς αἰτιᾶ;

Αἰ. At ego etiam pro Cupidine tibi respondebo quæ iusta videntur. Sic enim ille dicet, sese quidem Paridi fuisse fortassis causam amandi: sed mortis causam tibi fuisse neminem alium, quam teipsum. Protesilaë, qui clam uxore nuper ducta, postquam appropinquabatis Troadi, ita omni contempto periculo, et velut desperatus ante reliquos omnes in litus exiliisti, gloria nimirum cupidus, propter quam et primus in egressu nauium occisus fuisti. PROT. Proinde et ego pro me ipso tibi, Acace, respōdeo multò iustiora quam tu. Neque enim ego mihi ho-

rum causa fui, sed fatum, et quòd iam inde ab initio ita prædestinatum fuerat. Αἰ. Pro-
 bè: quid ergo istos ac-
 cusas?

I O A N N I S S A M B V C I
A N N O T A T I O N E S.

De Proteſilao, primo Grecorum, inſerfecto.

Atridi eripiens Helenam Priameïa proles,
Amiſit regnum poſt duo luſtra ſuum.

Proteſilaus erat, cecidit qui primus Achiuum:
Ardoris Paridis cauſa Cupido fuit.

QUAMOBREM.] *Inueſtigatio facti. Quia huius,] cauſe redditio. Accuſa igitur Menelaum.] Culpam in Menelaum reſcit. Multò iuſtius Paridem.] Verior cauſa, Hic enim.] ἀποφροφῆ, ſtrangulatur Paris Mortis cauſa extitit.] ὀδυρμός. Iniuriam ad eonum.] Ratio. Idē: eò magis.] Confirmatio μετὰ τὴν εἰς τὸ αἰαχέιοι ζωικός, Rectè dicis vinam.] ἐπιχευόμενος καὶ οὐχὶ. At ego pro Cupidine reſpondebo.] ὑποχευόμενος. Sic enim ille dicit.] ἀπολογία τὸ ἐρωτῶ πλάσσειν ἢ βλάπτειν. Ita omni contempto.] τὸ αἴλιον κύριον. Gloriz nimirum.] τὸ αἴλιον. Proinde.] Ἐπιλογῶ μετὰ τὴν ζωικός εἰς τὴν ζωικός μίσηται.*

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΑΙΑ-
κω, Πυθαγόρου καὶ Σω-
κράτους.

MENIPPI ET
Aeaci, Pythagoræ &
Socrati.

Iacobo Micyllo interprete,

MENIPPVS.

ΠΡὸς τὸ Πλάτωνος, ὃ
Αἰακῆ, πεικνύουσαι
μοι τὰ ἐν Αἰακῶν
τα. Αἰ. οὐδέ τι, ὃ Μενίπ-
πῳ. ἄπαυσά, ὃ καὶ μὴ δὲ κεν
λαίω.

PER Plutonem, ὃ Aeac-
ce, expone mihi qua-
ſo hęc quæ apud infe-
ros ſunt omnia. ΑΕΑC.
Haud facile, Menippe, om-
nia: verùm quæ ſummatim,
Ⓞ velu-

καὶ ὁδὸν, μάνθανε. οὐδ' οἱ μὲν
 ὅτι Κέρβερός ἐστιν, οἶδα, καὶ
 ἔπορθμίαι τῶν, ὅς σε διηπέ-
 ρασε, καὶ τὴν Νίμφην, καὶ τὸν
 Πυειφλεγίθοντα ἠδὲν ἑώρα-
 κας ἐσιώω. Μὲ οἶδα ταῦτα, καὶ
 σὶ, ὅτι πωλωρῆς. καὶ τὸν βα-
 σιλίαν ἔειδον, καὶ τὰς Βεννύς.
 τὸς δ' ἀνθρώπους μοι τὸς πω-
 λα δᾶξον, καὶ μάστιγα τοὺς
 ἐπισήμους αὐτῶν. Αἰ. οὐτ' ὅ μὲν
 Ἀγαμέμνων, οὐτ' ὅ δ' Ἀχιλ-
 λῆς, οὐδὲ δ' Ἰδομνίδης πηγε-
 σίον· ἔπειτα Ὀδυσσεύς, ἔπειτα
 Αἴας καὶ Διομήδης, καὶ οἱ ἄλλοι
 ἐπι τῶν Ἑλλήων. Μὲ. βαβαὶ
 Ὀμηρε, οἳ ἄτι τ' ἑραψοδιῶντα
 λιφάλαμα χαμαὶ ἔρριπται, ἄ-
 γνωστα καὶ ἀμορφα, κούνη πάν-
 τα, καὶ ἄλλ' ὅσ' ὄσωνος, ἀμνη-
 νά ὄς ἀληθῶς λυφάλα. οὐ-
 τ' ὅ δ', ὦ Αἰακί, τίς δει; Αἰ.
 Κύρος ἐστιν. οὐδὲ δ' Κροῖος ὅ,
 καὶ παρ' αὐτῶ Σαρδανάπα-
 ρος. ὅ δ' ὑπὲρ τούτους Μίδας,
 ἰκῆ-

veluti per capita indica-
 ri possunt, hæc accipe. Hic
 quidem quod Cerberus sit,
 nosti. Deinde ὅ portio-rem
 hunc nosti, qui te traiecit:
 præterea ὅ lacum, ^a ὅ Py-
 riphlegethontem iam vidi-
 sti cum ingressus es. M E N.
 Noui hæc, ὅ præterea te
 quof, quod hic in vestibulo
 sedes, atque aditum obser-
 uas. Etiam regem ipsum via
 di ὅ Furias. Homines ve-
 rō priscos quæso ostende, ὅ
 maximè eos qui inter cate-
 ros nobiliores fuere. Æ A C.
 Hic quidè Agamemnon est,
 ille autem Achilles. ^b Rur-
 sum hic Idomeneus, qui pro-
 prius assidet post hunc, Vlyf-
 ses: deinceps Ajax, ὅ Dio-
 medes, ὅ ceteri Græcorum
 præstantissimi. M E N. Pa-
 pæ Homere, ut tibi Rhapso-
 diarum tuarum capita huius-
 mi proiecta iacent, ignobilia
 atque obscura, cinis ac pul-
 uis omnia, ὅ nugæ meræ: denique (verè ut abs te dictum
 est) capita infirma ὅ caduca. Sed hic, Acæce, quis-
 nam est? Æ A C. Cyrus est, ille autem Cræsus, ὅ iux-
 ta ipsum Sardanapalus. Ultra hos autem Midas, ὅ de-
 eccc 5 incept

ἔκταν' ὃ δ' Ἐξέρξῃς. Μὲ. ἔτα
 σί, ὃ ἑκάθαμα, ἢ Ἐκὰς ἔφει
 τε, (ῶνυῦτα μὴ τὸν Ἐκὰς
 σπονδῶν, ἀλλ' ὃ τ' ὀρῶν πλεῖον
 ἰκθυμῦντα; οἱ ὅ τ' ἢ ὁ Κροῖ-
 σός δα; τ' Σαρδανάπαλον δ,
 ὃ Αἰανί, πατάξαι μοι κατὰ
 ἑὸν ῥῆσιν ἐπίπυρον. Αἰ. μὴ
 δαμῶς δαθρῦσας ἴδ' ὡτ' τὸ
 κρανίον, γυναικῶν ὄρ. Μὲ.
 ἄλλ' ἄν, ἀλλὰ πρὸς ἄλλοι μὲν γὰρ
 πάντως ἀνδρογυῶν ὄντι. Αἰ.
 βίβλα ἡ ἐπιπέξω καὶ τὸς σο-
 φῶς; Μὲ. νὴ Δία γὰρ. Αἰ. πρῶ-
 ζς οὐτός σοι ὁ Πυθαγόρας ἐστίν.
 Μὲ. χαῖρε, ὃ Εὐφροβί, ἢ Ἀπολ-
 λου, ἢ ὃ τ' ἄρ' ἰθέλεις. Πυ. νὴ,
 καὶ σύ γὰρ, ὃ Μενίππε. Μὲ. οὐκ
 ἔτι χροῶς ὁ μὲν ἐστίν σοι;
 Πυ. οὐ ἴδ'. ἀλλὰ φέρε ἴδω ἔτι
 σοι ἰδ' ἰδιόμορμ' ἢ πύρα ἔχδ'. Μὲ.
 ἑνὸς μὲν, ὃ γὰρ, ὡς οὐ τὸτό
 σοι ἰδ' ἰδιόμορμ'. Πυ. ἄρ' ἂν μὲν
 γοῦν ἄλλ' ἢ ὃ τ' ἀνδροῖς δόγμα
 τα

incepti ille Xerxes. MEN.
 Et te, ô scelestè, tota exhor-
 ruit Gracia, iungentem pon-
 tibus Hellepontum, & per
 ipsos montes nauibus tra-
 ùcere affectantem? Qua-
 lis verò & ipse Cræsus est?
 Cæterùm Sardanapalo que-
 so huic, Aeace, permittè
 ut demulceam caput, in-
 flicto colapho. ÆAC. Ne-
 quaquam: comminueres en-
 nim ipsi caluariam, mulie-
 bris ac fragilis aded eum
 sit. MEN. At certè tamen
 amplexabor illum, vixote
 femivirum ac mulierosum
 planè. ÆAC. Visne ti-
 bi ostendam & doctos il-
 los? MEN. Per Iouem
 etiam. ÆAC. Primus
 en hic tibi Pythagoras est.
 MEN. Salve Euphorbe,
 sue Apollo, sue denique
 quodcunque voles. PY-
 THAG. Ita sanè, & tu

utique Menippe. MEN. Quid? an non amplius aureum
 istud femur habes? PYTHAG. Non: sed age cedo si quid
 manducabile tibi habet per ista. MEN. Fabas habet,
 quare nihil hic est quod tu manducare queas. PY-
 THAG. Damodò. Nam hic apud manes alia dogma-
 ta atq;

πῶς ἔστι; Αἰ. μὴ
 Νέστωρ ὃ καὶ Παλαμίδος ἐς
 κῆρ ὃ ληρᾶ τὰ ποικίλα. Μὲ.
 ὅμως ἔβουλόμην ἰδέσθαι αὐ-
 τὸν, εἴποι ἰνθάδε ἔστιν. Αἰ.
 ἔρῃς τὸν φαλακρὸν; Μὲ. ἄ-
 παντὸν φαλακροὶ εἰσιν, ὡς
 παντὸν ἄνθρωποι τοῦτο τὸ γνῶ-
 σμα. Αἰ. τὸν σιμὸν λέ-
 γω. Μὲ. καὶ τὸ ὁμοιογενε-
 μοί γῆ ἄπαντὸν. Σω. εἰ μὲ ἴσως
 τῆς, ὃ Μένιππος; Μὲ. καὶ μά-
 λα, ὃ Σόκρατος. Σω. τί τοι
 εἶναι Ἀθλιώτης; Μὲ. ποιοὶ τῶν
 εἰσὶν φιλοσοφῶν λέγεται καὶ
 τῆς σχεδὸν αὐτὰ καὶ βα-
 ρύματ' αἰθέραυτοίς, ἄ-
 κροὶ φιλόσοφοι μάλα ποικί-
 λοι: τὰ δὲ ἄλλα ἰάρακας, οἰ-
 μα, οἱ ὅτι παρὰ σοὶ Αἰ-
 σιππος, καὶ Πλάτων αὐτὸς, ὃ
 μὲν ἄκρων μύρον, ὃ δὲ τὸς
 εἶναι Σικελίᾳ τυραννίδος θερά-
 ποντα ἰεμαθῶν. Σω. περὶ
 εἰ μὲν δὲ τί φρονῶσι; Μὲ. ὡ-
 δάμων, ὃ Σόκρατος, ἄνθρω-
 πος ἔστι, τά γε τοιαῦτα. πάν-
 τος

rum tandem est? ÆAC.
 cum Nestore ac Palamede
 ille plerūq; nugatur. MEN.
 Cuperem tamen videre i-
 psum, sicubi locorum hic
 foret. ÆAC. Vidēne
 caluum illum? MEN. At
 omnes hic calui sunt, quan-
 re omnium æquē notatio
 hæc fuerit. ÆAC. Simum
 istum dico. MEN. E-
 tiam hoc simile omnium est:
 nam ὃ simi omnes sunt.
 SOCR. Mene quæris, Me-
 nippe? MEN. Te ipsum,
 Socrates. SOCR. Quo
 pacto res Athenis se ha-
 bent? MEN. Multi iu-
 niorum philosophari se pro-
 fitentur: ac habitum certè
 ipsum ὃ incessum si quis
 aspiciat, meri philosophi
 videntur, admodum mul-
 ti. Ceterum autem vidisti
 opinor qualis ὃ Aristippus
 huc ad te venerit, ὃ Plato
 ipse, alter quidem olens vn-
 guenta, alter autem in Sici-
 lia tyrannis adulari doctus.

SOCR. At de me quid sentiunt? MEN. Beatus, So-
 crates, quispiam es, quod ad huiusmodi res utique perti-
 net.

ἴδω δὲ σε θουμάσιον οἶοντα
 ἄνδρα γυγνῶσθαι, καὶ σωυτα
 ἔγνωσθαι ταῦτα (ἀεὶ γὰρ, οἴ-
 μα, τὰ ληθεις λήθη) ἔδρω ἄ-
 λόγα. Σω. καὶ αὐτὸς ἔφασκε
 σκορ ταῦτα πρὸς αὐτὸς, οἱ δὲ
 ἔρωτέαυ ἦσαν τὸ πρᾶγμα
 εἶναι. Μέν. τίνας δὲ οὐδὲ ἄσιν,
 οἱ περὶ σέ; Σω. Χαρμίδης,
 ὁ Μηνίπης, καὶ Φᾶδρος, καὶ
 ὁ τῷ Κλεινίου. Μέν. εὐγέ, ὦ Σω-
 κρατῶν, ὅτι λαύταυθα μέτε
 πῶ σωτὶ τέχνῳ, καὶ ἐκ ὀλι-
 γωρῆς τῶν λατῶν. Σω. τί
 γὰρ ἄλλο ἥδιον πράττοιμι;
 ἀλλὰ πλοσίον ἡμῶν λατῶν
 σο, ἢ δοκᾷ. Μέν. μὰ Διὸς ἐπὶ
 τὸ Κροῖον γὰρ Σαρδανάπα-
 λον ἄπειμι, πλοσίον οἰκίσων
 αὐτῶν ἔοικα γὰρ ἐκ ὀλίγα γε
 λάσθαυ, οἰμαζῶν ἄκίτων.
 Αἰ. λαγὼ ἥδη ἄπειμι, μὴ λαί-
 τις ἡμᾶς νεκρῶν λάθη εἰσφύ-
 γῶν, τὰ ποτὶ δὲ ἔσαυθις ὄ-
 ψα, ὁ Μηνίπης. Μέν. ἀπιθι,
 καὶ ταυτὶ γὰρ ἰανά, ὦ Αἰᾶς
 κί.

ABEO. Et ego quoque iam
 abeo, ne quis mortuorum clam nobis subducatur sese. Pleraque
 autem alia videbis, Menippe, quando iterum conueniemus.
 MEN. Abeas licet: nam & hæc Aëace vidisse sufficit.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a Et Pyriphlegethontem.] Pyriphlegethon fluvius in-
ferorum, de quo Lucian. de Luctu. b Rursum hic Idome-
neus.] Deucalionis filius, rex Cretensium, qui strenue contra
Troianos militavit. Tandem eversa Troia cum patriam navi-
gare vellet, subitè oborta tempestate, pro salute sua superis vo-
cavit, si Neptunus incolumem illum domum redaceret, se illud,
quodcumq; primum occurreret, immolaturum. Contigit autem,
ut eius filius primus illi sibi obviaret, quem quum immolare
vellet, ob immunitatem suam à civibus regno pulsus, fugiit in
Calabriam, ubi iuxta Salentium promontorium, civitatem con-
didit. Virgil. 3. Aeneid.

Et Salentinis obsedit milite campos
Lycius Idomoneus, &c.

IOANNIS SAMBUCCI
ANNOTATIONES.

Ἰωνίου, Ἀχαιῶν, καὶ Ἑρμιόνης.

Aeacus ostendit qui sunt in Ditis averno
Obscuros manes, sulphureosq; locos.
Dein etiam bello fortes, multosq; sopherum,
Quorum aliquot videt ipse Menippe miser.

PER Plutonem.] ἰζήσις. Haud facile.] ἡγορηθῆναι,
κατατίθεσθαι. Hic quidem.] διεξοδικῶς ἀφ᾽ ἡγήσις. Novi hæc.]
μελέζυλοζία. Homines verò.] ἀξίσις. Agamemnon
est.] ἡ δὲ ἰζήσις: commonstrat illi primum duces, reges & impe-
ratores. Papæ Homere.] Ἰωνίου ἡγορηθῆναι. Ibi rhapsodiarū.]
Homericus pater fabularū. Capita humi proiecta.] ἀπόπληκτα
κεφάλια capita sine robore, clausula frequens apud Homerum.
Deinde ille.] ἀποστροφὴ ad Xerxem. Cæterum.] Pesitio de
Sardanapalo, nequaquam recusatio. Comminueres enim.]
σκαῖμας. Vis metibi.] Transito ad doctos. Acripes op-
time.] id est, Empedocles, qui se in Aetnam ex melancholia
contecit. Inanis quædam.] Ἄ καυσις. Hæc te confla-
grare.] Alludit ad id, quod Empedocles dicitur æreis crepidis

us fuisse, ut est apud Diogenem. Simum istum.] ἐκφασίς
 à notis vel signis. Mene quatis.] ἐρωτηματικόν. Quo pa-
 cto.] ἐπισηματικόν. Beatus.] Iudicium superiorum de Socra-
 te. Sed quinam.] οἱ ἀεὶ τ' σαφές τῶν. Ad Cræsum.]
 Rediit ad Cræsum & Sardaniæ palium. Video quippe.] ἐπι-
 τρωγίζεταί τὸν ἀλόλορον.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ,

Πλάτωνος & Περσε-
φόνης.

PROTESILAI,

Plutonis & Pro-
serpinæ.

Iacobo Micyllo interprete.

PROTESILAUS.

Ὁ Δίσποτα, καὶ βα-
 σιλεύ, καὶ ἡμέτερε
 Ζεῦ, ἢ σὺ Δάμυτρος
 θυγατρ, μὴ ἐπιείδητι Διγσιμ
 ἐρωτικῶ. Πλὴν, σὺ δ' εἴ τι
 Διγσὰρ ἡμῶν; ἢ τίς ὄρω τυγα-
 χάνας; Πρω. ἀμὶ μὲν Πρωτε-
 σίλαος, ὁ Ἰφίκευ, θυγάτηρ,
 οὐραϊώτης τ' Ἀχαιῶν, ἢ πρῶ-
 τος ὄρω θανῶν τ' ἰπ' Ἰλίου Δίος
 μω; ἢ ἀφιδέας πῶς ὄλιγον ἀ-
 ναδιῶνα πάλιρ. Πλὴν, τ' ὄρω ἢ
 ἐρωτα, ὃ Πρωτεσίλαος, πάντων
 νεκροῖ ἐρωσι, πλὴν ὄδεις ὄρω
 αὐτ' τυχη. Πρω. ἀπ' ὄρω σὺ,
 Αἰδώς

zar. PLVT. Hunc amorem, Protefilæ, omnes mortui amant:
 sed nullus tamen ipsorum potitur eo. PROT. At non vitam, ὃ
 Pluto,

Domine, ô rex, ô
 nosier Iupiter, & tu
 Cereris filia, ne des
 spicite preces amatorias.
 PLVT. Tu verò quid pre-
 caris à nobis, aut quis deni-
 que es? PROT. Equidem
 Protefilæus sum, filius Iphi-
 cli, patria Phylacensis, qui
 cum reliquis Græcis in expe-
 ditone ad Troiam profe-
 ctus, ac primus omnium con-
 tra Ilium pugnando occisus
 sum. Precor autè, ut dimis-
 sus hinc, modicum temporis
 in vitâ redire denuò permit-
 tatur.

Αἰδωνὺ, ἱρῶ ἔγωγε, τῆς γυ-
 νακὸς δέ, ἢ νότα μορ ἔτι ἱρ-
 ῶ θαλάμῳ καταλιπὼν, ὠλό-
 μιλῶ ἀπὸ πλείων, ἄτα ὁ κακοδαί-
 μων ἐν τῇ ἀρβύλασιν ἀπέθανον
 ἔπεδ' Ἐκτόρ. ὁ δ' ἐν ἔρωσ τῆς
 γυναικὸς οὐ μετρίως ἀπηνόη-
 μεν, ὧ δὲ σποτα· καὶ βόλομαι
 ἑξέμ περὶ ὄλιγον ὀφθαίς ἀντὶ,
 καταβλήω πάλιμ. Πλέ. οὐκ
 ἔπιον, ὧ Πρωτσίλαε, τὸ Λέθης
 ὑδωρ; Πρω. καὶ μάλα, ὧ δὲ σ-
 ποτα. τὸ δὲ πᾶγμα ἄπειρο-
 κον ἢ Πλέ. ἐκόν ἠρίμανον,
 ἀφίξιται ἄρ' ἰκένη ποτὶ, καὶ δ-
 δῆσιν ἀνιθῆρ Ἀίεσα. Πρω.
 ἄλλ' ὅ φέρω τίνδ' ἑξέμ βλή, ὧ
 Πλέτων. ἢ ῥάσθης δὲ ἢ αὐτὸς
 ἦδ' ἢ, καὶ οἷα οἶον τὸ ἱρῶ ἐ-
 σιν. Πλέ. ἄτα τὶ σὶ ὀνήσ, μί-
 αρ ἡμίραμ ἀναβιῶναι, μετ'
 ὄλιγον τὰ αὐτὰ ὀδυρόμην;
 Πρ. οἶμοι πάσημ ἑξέμ βλή
 ἀκοκθεῖν παρ' ὑμᾶς, ὡσε-
 ἀνθ' ἑνὸς, ἄλλο νεκροὺς λήψῃ
 μετ' ὄλιγον. Πλέ. ἰθὺς ἑξέμ
 δαι ταῦτα, ὅθ' ἑξέμ βλή ἑξέμ βλή.
 Πρω. ἀναμνήσωσέ, ὧ Πλέτων.
 tur me: quare pro vno mortuo paulò post duos recipies. P R O.
 Haud fas est ista fieri: neque etiam simile unquam factum
 est. P R O T. At ego in memoriam tibi remocabo, Pluto.

Pluto, tantopere amo, verum
 equidē uxorem, quam nuper
 ductam, domi reliqui, atq; in
 bellum nauigando profectus
 sum: deinde infelix in egressu
 nauitū^a ab Hectore occisus
 sum. Amor itaq; iste vxorit
 nō mediocriter me, ὁ Domi-
 ne, enecat: voloq; si vel pau-
 lulū ab ipsa conspectus fue-
 ro, rursus huc descendere.
 P L V T. Non bibisti, Prote-
 silaē, aquā Lethæam? P R O.
 Bibi equidē, sed hæc res pra-
 ualuit pondere. P L V T. I-
 gitur expecta: adueniet enim
 ἔ illa quandoq;, neque nunc
 opus quicquam erit iterum
 ascendere te. P R O T. Sed
 moram hanc ferre nequeo.
 Amāsti autem tu quoq; ali-
 quando, ac nosti qualis res do-
 mor sit. P L V T. Et quid ad-
 eò iuuabit te vnum diem re-
 uiuiscere, deinde autē paulò
 post eadē hæc lugere? P R O.
 Spero me etiā illā adductū.
 rū esse, ut huc ad vos sequa-
 tur me: quare pro vno mortuo paulò post duos recipies. P R O.
 Haud fas est ista fieri: neque etiam simile unquam factum
 est. P R O T. At ego in memoriam tibi remocabo, Pluto.

Ὀρφεὺς δὲ λέγει αὐτῷ ταύτην
 τὴν αἰτίαν τὴν Εὐροδίκην
 παρίδοι, καὶ τὴν ὁμογενῆ
 μεν Ἀλκείην παρτίμψατι,
 Ἡρακλῆ χαλκίφοροι. Πλοῦσι
 δὲ οὐκ ἔστιν ἑρμῶν ἡμιμόρ
 ὄρ, καὶ ἄμορφορ, καὶ καλῆς ἰ-
 κείνης νόμῳ φαντασίας, πῶς δὲ
 ἡ ἀκνή πείσοψιτάσιν, ἔδῃ
 ἤγνωναι δυνάμει; φοβί-
 νται δὲ καὶ οἶδα, καὶ φούξι-
 τῶσι, καὶ μάλιστα ἵσχυροσύν-
 τῶ ὁδῶν ἀνελθούσας. Περ-
 εἰδῶν, ὁ ἄνθρωπος, οὐ καὶ τῶν ἴσ-
 τῶν, καὶ τῶν ἑρμῶν ἑλπίσων,
 ἡ παλαιὰ ἐν τῷ φαντασίῳ ὁ
 Πρωτοσίνα ὅτι, καὶ κόμφορ
 ἐν τῷ ἑρμῶν, καὶ ἄνθρωπος
 καὶ ἄνθρωπος ἀπὸ γάλακτος αὐτῶν,
 οἶδῃ ἐν τῷ πασῶν. Πλοῦ-
 σι καὶ Περσεφόνη σὺνδοκῆ, ἡ
 καὶ ἄνθρωπος ἑρμῶν αὐτῶν, ἡ οἶ-
 σῶν ἡμιμόρ. οὐ δὲ μίμνησο,
 καὶ ἄνθρωπος ἡμιμόρ;

PLVT. Quoniam, Proserpina, & tibi hoc videtur,
 age perductum hunc iterum ad superos, Mercuri,
 sponsum facito. Tu verò memineras, non
 amplius quàm unum diem
 tibi permissum
 esse.

Nam ^b Orpheo ob ipsam
 hanc causam Eurydicen v-
 xorem reddidisti: & cogna-
 tam meam Alcestem emis-
 isti, Herculi gratificantes.
 PLVT. Optaris autem, cum
 ista nuda atque deformi
 caluaria, formose illi spon-
 sa tua in conspectu venire?
 Quo pacto autem illa etiam
 aspiciat te, quæ ne dignosce-
 re quidem amplius te pote-
 rit? Terrebitur enim sat scio,
 atque aufugiet, tuq; frustra
 tantum iter exantlaueris.

PROSERPINA. Proin-
 de mi vir, tu isti quoque rei
 medicinam aliquam adhi-
 be, ac Mercurium iube, ut
 postquam ad lucem peruene-
 rit Protesilaus, contactum
 virga, mox in adolescentem
 formosum conuertat illum,
 qualis videlicet antea fuit
 cum ex sponsa thalamo pro-
 daret.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a ΑΒ ΗΕΚΤΟΡΕ.] Hector Priami Regis filius, Troianorum
optimum praestantissimus & fortissimus: dicitur, auctore Plato-
ne, ab ἔχρo, defensor, quod urbem contra hostium impetum te-
nuerit, patriamq; seruauit. b Orpheo.] Fabula de Eurydice
uxore Orphei, factis ex quarto Georgicon Virgilij nota est.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
Τειρεσίας.

MENIPPI ET
Tiresia.

Iacobo Micyllo interprete.

MENIPPVS.

Ω Τειρεσία, ἢ μή τίς τις
φρὸς εἶ, ἐκίτι σφ
γυνῶνα ῥάδιον. ἄ-
πασι γὰρ ἡμῖν ὁμοία τὰ ὁμο-
ματα λεγὰ, μόνον δὲ αἱ χῶ-
ρα αὐτῶν, τὰ δὲ ἄλλα, οὐκ εἶ-
δῶν ἐπὶ ἡμῶν, τίς ὁ Φινύς
ἴδῶ, ἢ τίς ὁ Λυχνός; ὅτι μὴ
τοῖς μάντις ἴδῶ, καὶ ὅτι ἀμφὸς
τιρα ἐγγύς, μόνον ἄνθρωπος καὶ
γυνή, τῶν ποιητῶν ἀκούσας,
οἴσθα πῶς τῶν θεῶν βίωσας
ρῶν ἐπὶ μοι, ὅποτέρῳ ἵπερά-
θης ἰδίον ἢ τῶν βίωσας, ὅπο-
τε ἄνθρωπος ἴδῶ, ἢ ὁ γυναικῶν;

Τα.

A N verò & a ca-
cus sis, Tiresia, non
amplius cognitiu fas-
cile est: nobis enim cunctis
æque sunt vacui oculi, ac so-
la illorū sedes relicta: quod
autem ad cætera attinet, non
facile dixeris, qui Phœus,
aut qui Lynceus fuerit. At
verò quòd vates fueris, &
quòd utrunq; solus teipsum
perhibueris marem ac scemi-
nam auditis aliquando πο-
tis noui. Proinde per deos
dic mihi, vitram vitæ exper-
tus es suauiore, vitne
quòd fuissti an cū scemina?

TIRE.

ΤΑ. ἄμείνων ὡ παραποῦν, ὃ
 Μηνίππε, ὃ ζωοεικὸς ἀπρα-
 γμοῦς ἄνθρωπος ἦ, καὶ δισπόσοι τ
 ἀνδρῶν αἰ ζωοεικῶν, ἢ ἔτι ποσ
 ἀμείν ἀνάγκη αὐτοῖς, ἔτι
 παρ' ἑπαλξιν ἰσάσθαι, ἔτ' ἐν
 ἐκκλησίαις ἀφ' ἑρσῶν, ἔτ' ἐν
 δικαστηρίοις ἐξετάσθαι. ΜΕ.
 ὃ ἦ ἀκούσας, ὃ Ταρπείας, τῆς
 Εὐειπίδος Μυθίας, οἷα ἔπην,
 Οικτέρου τὸν ζωοεικῶν,
 ὡς ἀθλίας οὖσας, καὶ ἀμφοῖν
 τὸν τινα τὸν ἐν τῶν ὀδίνων
 πόνον ὑφίστασθαι, ἀτὰρ ἀπί-
 μοι (πῆμνησι ἦ μετὰ τῆς
 Μυθίας ἰαμβίας) καὶ ἔτι σὺ
 ποτὶ ἐπὶ τὴν ἡδονήν, ἢ σῆρα
 καὶ ἄχρον, ὃ ἀντιέλεσας ἐν ἰε-
 κείνῳ τῷ βίῳ; ΤΑ. τί τὸ β, ὃ
 Μηνίππε, ἐρωτᾷς; ΜΕ. ἔδην
 χαλεπὸν, ὃ Ταρπεία. πλὴν
 ἀπόκειναι, ἢ οὐκ ἔστιν. ΤΑ.
 ὃ σῆρα μὴ ἦμιον, ἐκ ἔτι κερ
 δ' ὅμως. ΜΕ. ἰκανὸν τὸ β. ἢ
 ἦ καὶ μίτραν ἔχον. ἰθαλό-
 μω ἀδφῶν. ΤΑ. ἔχον διδασ
 δῆ. ΜΕ. χεῖρον δὲ σοι ἢ μίτρα
 ἠφανίσθη, ἢ τὸ μόσον τὸ ζυ-
 νοεικῶν ἀπ' ἀφ' ἑρσῶν ἢ οἱ μασ

TIR. Habui scilicet MEN. Successu aut temporis vuluane
 illa euauuit, & membrum muliebri obitratum est, mamil.

TIRE. Potior multo fuit,
 Menippe, muliebri vita: ex-
 peditior enim, & dominatur
 quoq; viris mulieres: neq; ip-
 sis necesse est in bellū profi-
 cisci, neq; ad propugnacula
 stare, neq; in cōcionibus dissi-
 dere, neq; in foro atq; iudicijs
 contēdere. MEN. Quid? an
 nō audisti Tiresia Euripidis
 Medeam, qualia dixerit cūm
 mulierum genus deplorando
 commemorat? quā miseræ
 sint, & intolerabilem partu-
 riendo laborem sustineant?
 Verūm dic mihi (cōmonefes-
 cerunt enim me versiculi istū
 Medeæ) peperistine etiā alia
 quando cūm mulier esses: an
 verò sterilis & absq; semine
 vitam illam degisti? TIR.
 Quid hoc, Menippe, inter-
 rogas? MEN. Nihil acerbē,
 Tiresia: verūm responde, si tū
 bimolestum non est. TIR.
 Nō fui sterilis quidē, sed neq;
 peperī tamē. MEN. Sufficit
 hoc. Vtrum enim & vuluam
 habuisses, scire volebam.

δοί ἀπτάθησαν, καὶ τὸ ἀνα-
 φθῶρ ἀνεφύη, καὶ πάγωνα ἐξέ-
 νηκας; ἢ αὐτίκα ἐκ γυναικὸς
 ἀνὴρ ἀνεφάνη; Τα. ἔχ' ὅς
 ρῶ τί σοι βέλτε τὸ ἐρώ-
 τημα, Δοκῆς δ' ἔρ μοι ἀπι-
 εῖν, ἢ ταῦθ' ἕως ἐγρήτο.
 Μὲ. ὃ καὶ γὰρ ἀπισεῖν, ὃ Τα-
 ρσία τοῖς τοῖσιν, ἀπὰ λα-
 θάπτερ τινα βλάνα, μὴ ἐξίτά-
 ζοντα ἔτι δυνάτ' ἕξειν, εἰς
 τε καὶ μὴ, παραδέχεται;
 Τα. σὺ ἔρ ἐθ' τὰλα πι-
 εῖσας ἕτω γνήσια, ὑπότ'
 ἄρ' ἀκόσως, ὄρνα ἐκ γυναι-
 κῶν ἐγίνοντό τινος, ἢ δυνόρα,
 ἢ θηρία, τὴν Αἰθ' ὄνα, ἢ τὴν
 Δάφνιν, ἢ τὴν τῆς Λυκάο.
 ἢ θυγατέρα; Μὲ. λέω ποῦ ἕξ-
 κείνας ἐντύχω, εἰσομαι δ', τι
 καὶ λίγισσι. σὺ δ', ὃ βέλτι-
 τι ὁπότε γυνὴ ἦδα, καὶ ἱμαν-
 τὸς τότε, ὡσπερ καὶ ὑστε-
 ρον, ἢ ἅμα ἀνὴρ καὶ μάντις
 ἕμαθον εἶναι; Τα. ὄρνε, ἀ-
 γνοῖς τὰ περιέμ' ἅπαντα,
 ὡς

eum mulier esses, vaticinatus quoque es tum, quemadmo-
 dum postea? an verò pariter et vir et vates didicisti
 esse? TIR. Vides ut cuncta ea quæ de me feruntur, ignoras?

prima

leq̄ iterum complanata, de-
 inde virile succreuit, et
 barbam produxisti, an ve-
 rò repente ex muliere vir
 factus prodixisti? TIR. Non
 video quid sibi velit intera-
 rogatio hæc. Videris au-
 tem mihi pro dubio habe-
 re, faciūmne hoc ita sit, an-
 non. MEN. Quid? annon
 dubitare, Tiresia, de huius-
 cemodi rebus conuenit, sed
 perinde ac fatuum aliquem,
 non perpensis, ferine posse
 sint, annon, procinus pro-
 veris recipere? TIR.
 Tum tu igitur neque cetera
 ra credis hoc pacto contigisse,
 puta quem audieris
 ut quadam ex mulieribus
 aues factæ sint, aut arbor-
 res, aut feræ, aut Melomela
 videlicet, aut Daphne,
 aut Lyconis istius filia?
 MEN. Quòd si quando et
 in illas incidero, tum quid
 ipsæ dicant quoque, scibo:
 tu verò, ô optime, ecquid

ὅς ἢ δίδυσσά τινα ἕρπ τῶν
 θεῶν, ἢ ἢ μὴ Ἡρα ἰπέρωσέ με,
 ἔ δὲ Ζεὺς παρεμυθίσαστο τῆ
 μαυτιῆ τῶ συμφορᾶν. Μί-
 ἕτι ἔχῃ, ὃ Ταρσία, τῶν ψασ-
 μάτων; ἀλλὰ κατὰ τὸς μάν-
 τας τὸς ποίας, ἔθ' ἢ ὑμῶν
 μηδὲν ὑγιὲς δέξασθαι.

puta quo pacto & litem
 quandam Deorum diremi, et
 Iuno visu me priuauit: lupi-
 ter autem in solatium dama-
 ni eius, vaticinandi artem
 mihi dedit. MEN. Adhūca
 ne Tiresia mendacijs istis
 caperis? Sed facis hoc more
 vatum. Consuetum enim vobis hoc est, nihil iam sani dicere.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a CAECVS sis Tiresia.] Tiresias fuit Thebanus vates,
 capitis luminibus, quod Minervam lauantem inspexisset. Fabu-
 lantur quoq; poëtae, cum in feminam à mare fuisse mutatum,
 de quo vide Ouid. 3. Metamorph. apud quem verumq; sexum
 expertus muliebrem pronunciat suauorem.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ Η

τύραννος

CATAPLVS SI-

ue Tyrannus.

ΧΑΡΩΝΟΣ, ΚΛΩ-

θους, Ερμῆ, Κωλοσκυ, Μερ-
 πένθους, Μικύθους, Πλασίς, Τι-
 σφόνης, Ράδαμαθους,
 Κλίης & Λύ.

χ'υ.

CHARONTIS,

Clotho, Mercury, Cyniscus,
 Megapenthi, Micylli, Diui-
 tis, Tisiphonis, Rhadaman-
 thi, Lecti, & Lu-
 cerna.

Petro Mosellano interprete.

ARGVMENTVM.

Vt supra in Menippo, diuitum exitus ac pœnas de-
 scripsit recitato etiam decreto, quo animæ illorū in
 asinos migrare iubentur, ita hic sub Megapenthis per-
 sona, Tyrannorum vitam, mores, exitus, & quæ tandem
 post hanc vitam, animorum supplicia & cruciatus illos
 maneat, exponit: amplificatis etiam his antithesi qua-
 dam, dum futorem Micyllū, & philosophum Cyniscum,
 dddd 3 vtrunq;

utrunq; pauperem, alterum etiam virtuti ac sapientiae
 deditum, cū illo cōponit. Illud videlicet innuens, quod
 qui potentiā & diuitias sectantur, & vitā plerunq; pessimam atq; nequissimam agant, mortē quā grauissimo animo patientur. Cōtra aut qui à rebus istis mundanis, iisdemq; malorū omniū principijs & causis, animum remouit ac liberū habent, quiq; virtutē prae ijs quae vulgus appetit & miratur, colunt, illos & mortem contēnere solere, neq; vllis cōscientie flagris facillē pertetteri. Tractat aut hęc pro more ac instituto suo, fabuloso rursus dramate quodā ficta vmbra rursus transfectione apud Acherontē: in qua dum & tyrannus hic traiciendus foret, mora ceteris, retinente ac mortem deprecante illo iniicitur. Quā rem Charonte atq; alijs grauius ferētibus, tandem Mercurius collo attractū illum in nauē compellit, adiuuātibus ad id pauperibus illis Cynisco & Micyllo. Porro vbi iam traiectum esset rursus apud Rhadamanthū eodem pacto iudicium subterfugere velle idem fingit: sed tamen & ibi in medium protactus, & à Cynisco accusatus, extremo tandem supplicio damnatur.

C H A R O N.

Ἴσθ, ὃ Κλωθοί,
 τὸ μὲ σκάφ
 τῶ δὲ ἡμῶν πᾶ
 λαὶ ἀνθρώπων, καὶ
 πρὸς ἀναγωγὴν εὐμάλα πα
 ρουσιασμοῦ, ὃ, τι ἦ ἀντ
 ῆ. Ἐκίχεται, καὶ ὁ ἴσθς ὄρ
 θεται, καὶ ἡ ὀδὸν παρακί
 κρυσται καὶ τῶν κωπῶν ἐκί
 σθ τήροπεται. κωπὴν τι δ
 ἔσθ, ὅσθ ἐπ' ἐμοί, τὸ ἀγκύ
 ριον

Ge verò, ὃ Κλω
 tho nauis qui
 de hac iamdu
 dum nos expe
 ctai parata, & ad nauigatione
 nem cōmodē admodū in stru
 ctā, siquidē et sentinā exhausa
 simus, & malū ereximus, tum
 & velum est passum, ac res
 mi suo loco collocati omnes
 ita vt (quod in me est) ob
 stet planā nihil quin anchora
 rasub.

ειορ ἀνασπάσαντας ἀρχλαῖν.
 ὁ δ' Ἐρμῶς βραδύως, πάλαι
 παρ' ἴνα δειορ. ἕρην γῆρ ἐ-
 πιβλάτων, ὡς ὄρῳ, τὸ πορθ-
 μῆορ, πρὶς ἡδὴ τήμιερον ἀνα-
 πηλαυκῆα διωάμην, καὶ
 σχεδὸν ἀμφὶ βουτύρον θειν,
 ἡμῆς ὃ ἐδὲπω ὁ δ' ὀβολὸν ἱμ.
 πιπολήκαμν, ἄτα ὁ Πλότων,
 εἰδ' οἶδ', ὅτι ἱμὲ ραθυμῆρ ἱμ.
 τῶοις ἀπολήψῃα, καὶ ταῦτα
 παρ' ἀποθ' οὐσης ἔατίας. ὁ δ'
 λαπὸς ἡμῖν ἕρην ἕρην ἕρην,
 πομπὸς ὡσπερ τις ἀποθ', καὶ
 αὐτὸς ἀρω τὸ ἔλθης ἕδωρ
 πεποκὸς, ἀνασπῆσαι πῆρ ἡ-
 μῆς ἐπιλέησα. καὶ ἡδὲ πα-
 λαία μετὰ τῶν ἐφύδων, ἡ λι-
 θαίσα, ἡ λόγος τινὰς διέξερ-
 χεται, ἐπιδανύμν ὅ τὸν λῆ-
 ρορ τὸν αὐτὸ. ἡ τάχα πορ καὶ
 ἕρην πῆρ ὁ γρηνάλας παρλι-
 θῶν. μία γρ αὐτὸ καὶ αὐτῆ
 τῶν τεχνῶν. ὁ δ' ἕρην ἕρην.
 εἰάσα πῆρ ἡμῆς, καὶ ταῦτα,
 ἐξ ἡμίσσας ἡμίτερ ὁρ.

Κλω.

ra subtracta iam hinc solua-
 mus. Verum Mercurius, qui
 iam diu adesset: debuisset, so-
 lus est in mora. Itaque quum
 hodie iam ter traiesisse li-
 cuisset, veltoribus, ut vides,
 adhuc vacuum est nauigiū
 & iam ad vesperam vergit
 dies: nos autem nondum ne
 obolum quidem demerui-
 mus. Porro Pluto, sat scio,
 me huius morae auctorem sus-
 picabitur, id est quum apud
 alium sit nego: ij culpa. Ille
 autem bonus & egregius
 umbrarum dux, quemad-
 modum & alius quispiam
 ex umbris, hausto apud su-
 peros obliuionis fonte, ad
 nos redire oblitus est: &
 ut conijcio, cum ephebis
 luctatur, aut ciuicam pul-
 sat, aut fabulas aliquas des
 narrat, scilicet quam sit
 bellus iugator ostentans:
 vel etiam interim dum res
 greditur, inter viam fu-
 randi studio forsitan occu-

patur. nam ex^a artibus quas profitetur, hæc vel precipua
 est. Ad hunc ergo modum pro suo arbitrio liberè nobis-
 eum agit, nihil etiam veritus quòd media ex parte est noster.
 dddd 4. CLO.

Κλωτί με οἶδας, ὦ Χάρων,
 εἴ τις ἀσχολία πρὸς ἴσσην ἄν-
 ῶ, τῷ Διὸς ἐπιπλοῖον διηβύν.
 τὸ ἀπρησαομαι πρὸς τὰ
 ἄνω πρᾶγματα; ἀσπότης
 δὲ λακκῆνός εἰμι. Χά. ἀπὶ
 ἔχ ὡς, ὦ Κλωθοῖ, πέρα τῷ
 μέγρε ἀσπόισιν κοῖτῶ λήγ-
 ματῶ, ἵπτι ἐδ' ἡμῶς ποτε
 αὐτὸν ἀπέναι διον λατ-
 σχικαμψ. ἀπ' ἐγὼ οἶδα τῶ
 αἰτία. παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀ-
 σφόδρα μόνον, καὶ χοῶ,
 καὶ πόπανα, καὶ ἰναίσματα,
 τὰ δ' ἄλλα, φόφος ἢ ὀμίχλη ἢ
 σκότῶ. ἐν δὲ τῷ ἔραν ᾧ φα-
 δρὰ πάντα, καὶ ἵτε ἀμβροσία
 ποτῆ, ἢ τὸ νέκταρ ἄφθορον,
 ὡς μοι ἴδιον παρ' ἰκάνοις
 βραδυῶν ἴοικε. καὶ παρ' ἡ-
 μῶν μὲν ἀνιπταται, λαβάνηρ
 ἱκτισμοτηέιν τινὸς ἀπδι-
 δρασκωρ. ἵπεδ' ἄρ δὲ λαυρὸς
 λατίνας, σχολῆ καὶ βαδλω,
 μόνις ποτε κατέρχεται. Κλω.
 μηκέτι χαδίπαινε, ὦ Χάρ-
 ρων.

los cunctari videatur, quin & à nobis subuolare consue-
 uit, pernide ac si è carcere aliquo aufugeret. ubi verò de-
 scendendi fuerit tempus, lentè admodum & pedetentim
 ex tandem accedit. CLOTHO. Mite iram istam ò Cha-

CLOTHO. At quid no-
 sti, ò Charon, an negocia
 aliquo detineatur, Ioue vi-
 delicet postulante, ut in
 procurandis Superùm re-
 bus plus quàm iustum tem-
 pus infumat? Herus autem
 est & ille. CHAR. At non
 ita, ut ultra iustum mos-
 dum communi mancipio
 debeat imperitare: quan-
 do nos, cum abeundi tem-
 pus esset, ne unquam quin-
 dem eum detinuimus. Sed
 ego rei causam propemo-
 dum coniecturis assequor:
 nempe apud nos maluat an-
 ium est cum libamentis, &
 placentule, silicerniâq;: ca-
 tera verò caligo & nebula,
 tenebrâq;: in celo autem,
 præterquam quod clara ac
 lucida sunt omnia, ambro-
 sia multa pariter & nectar
 affatim suppetit, adeò ut
 mihi quoque hoc nomine
 suavius lubentiusq; apud il-

ῥῶν πλεσιον ἢ αὐτὸς οὖτος, ὅς
 ὄρᾳς, ποπὸς τινος ἡμῶν
 ἄρον, μάλλον δὲ ὡσπερ τι
 αἰπόλιον, ἀθρόος αὐτὸς τῆ
 ῥᾶβδῳ σοβῶν. ἀπὸ τὸ τοῦ
 ἀλλεμίονορ τινὰ ἐν αὐτοῖς, ἢ
 ἄλλον γελῶντα, ἕνα δὲ τινὰ
 καὶ πῶραν ἰξυμίονορ, καὶ
 ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ὄρῳ ἔχον-
 τα, σφιμὺ ἰνορῶντα. καὶ τὸς
 ἔπιπὸς ἐπιστοῦ δοντα. ἢ ὄρᾳς
 δὲ καὶ τὸν Ἐρμῆν αὐτὸν ἐς
 σφῆτι ριόμνον, καὶ τὰ πόδα
 λικονιμίονορ, καὶ πνοσιῶν.
 τα. μισὸν γὰρ ἀσμάτῳ
 αὐτῶ τὸ σῶμα; τί ταῦτα, ὦ
 Ἐρμῆ; τίς ἡ σπεδῆ; τεταραχ-
 μισῶ ἢ ἡμῶν ἰοικας. Ἐρ-
 τιδὲ ἄλλο, ὦ Κλωθοῖ, ἢ τρεβνὶ
 τὸν ἀλιτιέον ἀφρασαντα
 μεταδῶκον, ὀλίγῳ δὲ πρὸς
 πόντος ἡμῶν τὴ μέρον ἰγνύ-
 μιν; Κλω. τίς δὲ δειν; ἢ τί
 βοδῶν; ἀπιδίσσασκε; Ἐρ.
 τοῦτῃ μὲν πρόδηλον, ὅτι σὺ
 μάλλον ἰβόλιτο, ἐστὶ δὲ βασί-
 λος

cideris ut ego ad hanc nauem hodie non fuisset rediturus.
CLOTH. At quinam est? aut qui sibi quarens, conatus
 est transfugere? **MERC.** Hoc quidem est vel cuius ma-
 nifestum, quod diuini viuere cogitauit. Est autem vel rex
 d d d d s quispiam.

ron, siquidem hic propè ad-
 est, complureis secum addu-
 cens; imò, ut cernis, densam
 turbam velut gregem virga
 præ se agit. Sed quid hoc?
 Vincitum herelè quendam in
 ipsis cōspicio, tum alium vis-
 su diffluentem, porrò alium
 quendam pera succinctum,
 ac baculum manu gestan-
 tem, asperumq; ac toruum
 quiddam obruentem: dein-
 que alijs, ut gradum addant,
 à tergo imtrinentem. An-
 non ☉ Mercurium ipsum
 vides sudore perfusum, pe-
 dibus puluere conspersis,
 tum ☉ crebrò anhelantem,
 adeò ut os ei suspirijs sit dis-
 sentium? Quid hoc rei est,
 ô Mercuri? Hem, quæ est
 hæc trepidatio? Nobis cer-
 tē vehementer perturba-
 tus videre. **MER.** Quid
 aliud, ô Clotho, quàm quòd
 dum scelestum hunc ausum
 gientem prosequor, penè ac

δὲ τις ἢ τύραννος, ἀπὸ γὰρ τῆς
 ὀδύρμων, καὶ ὡς ἀνακονία,
 πομπῆς τινὸς ὀδομαμονίας ἐ-
 κερῆσαι λέγων. Κλω. εἶδ' ὁ
 μάταια ὅτι ἀπεδίφρασκον, ὡς
 ἐπιβῶνα δλωάμων. ἐπιλα-
 λοιπόδες ἤδη τῷ ἐπικλωσμί-
 νος αὐτῶν νύματ' ὅτι. Εἶρ. ἀπεδί-
 φρασκὲ, λέγεις; ἀ γὰρ μὴ ὄρε-
 ναότατος οὐτ' ὅτι τὸ ξύλον,
 σωήρησέ μοι, καὶ συνα-
 βόντοσιν αὐτὸν ἐτίσαν, καὶ
 ἔχοντες ἡμῶς ἀφρυγῶν ἀφ'
 οὗ γὰρ μοι παραδεδωκον
 αὐτὸν ἢ Ατροπ' ὅτι, παρ' ὄλω
 τῶν ὀδῶν ἀντίτασιν καὶ ἀντί-
 σπα, καὶ τὸ πῶς ἀντρέσω
 πῶς τοῦ λαοῦ ὅτι, ἐπαντιλῶς
 ἀγῶν ὅτι. ἰνὸς δὲ καὶ
 ἰκίτσει καὶ κατελιπῶν, ἀ-
 φεθλῶν πῶς ὄλιγον ἀξίωσιν,
 καὶ πομπῆς δλωσιν ἰσχυρῶν
 ἡμῶν. ἐγὼ δὲ, ὡσπερ ἠὲς,
 ἐκ ἀνίαν, ὄρων ἀδλωάτων ἰ-
 φρίμων. ἰπὲρ δὲ κατ' αὐτὸ
 ἤδη τὸ σῶμιον ἡμῶν. ἰμὲ τὸς
 νεκρὸς, ὡς εἶδ' ὅτι, ἀπαυθῶν-
 τ' ὅτι Αἰακῶ, καὶ κένος λογισ-
 τὸν ὅτι.

quispiam, vel tyrannus, quā-
 tum ex eius ciulatu conyeca-
 re licuit. nam ingenti quādā
 ex felicitate se deiectum que-
 rebatur. CLOT. Et quum
 filum, quod ei erat innexum,
 iam defecisset, stultus tamen
 ille, quasi superuiure, queat,
 aufugit? MER. Aufu-
 git narra? Quod si non ge-
 nerosissimus hic, qui ba-
 culum manu gestat, mihi
 fuisset auxilio, sicque ipsum
 comprehensum vinculis at-
 ligassemus, è nostris profe-
 cto manibus egregiè effu-
 gisset. Etenim ex quo eum
 mihi tradidit Atropos, per
 omnem viam retrahere atque
 obtuii nunquam destitit.
 Quin pedibus solo oppositis
 ita se offirmauit, ut inter du-
 cendum nobis non parū ne-
 gocij exhibuerit. Aliquoties
 autem supplicabat ac depre-
 cabatur, ingentia daturum
 se pollicens, si vel paululum
 dimitteretur. Ego verò cum
 hominem ea que contingere non possent, ambire viderem.
 et me decuit, minimè dimisi. At ubi iam ad ipsum ostium
 usque peruenissemus, ipseque umbras, ut moris est, acce-
 merarem.

ζοιγῆς αὐτὸς, πῶς τὸ παρὰ
 ἢ οὗς ἀδελφῆς περιφθέρων
 τῷ σύμβολον λαθῶν. ἔκ οὐδ'
 ὅπως ὁ τρισκατάραι ὁ ἀπιδῶν
 ᾤχετο, ἐνέει δὲ νεκρὸς εἰς ὧ
 νομισμῶ, καὶ Αἰακὸς ἀνατά-
 ναστῆς ὄφρως, μὴ ἐπιπύτων,
 ὁ Ἑρμῆ, φησὶ. καὶ τῆ λακτατικῆ
 αἰσὶ σοὶ αἰ ἐν ἔρανῳ παιδιῶν,
 τὰ νεκρῶν, δὲ ἀνευθῆ, ἢ ὅσα
 μῶς λαθεῖν δυνάμει. τί ἴσας
 ρας, ὡς ὄφρως, πῶς τοῖς χιλιῶς
 ἔχει τὸ σύμβολον ἐκκεχα-
 ραγμένους οὐδὲ μοι παρ' ἔρα
 ἴκας ἄγων, εἰ μὴ τὸτο φῆς,
 ὡς παραλλόγισαί σ' ἢ Ατρο-
 πῶ. ἐνὸ κίρυνθείσας πῶς
 τὸν λόγον, ταχέως ἐπιμνή-
 σθω τῶν κατὰ τὴν ὁδόν, καὶ
 παθῆ περιθλιπῶν ἐδραμῆ τῶ
 ἔρ ἔδον, σωῆς τὴν ἀπόδρα-
 σιν ἰδιῶνον, ὡς ἔχον, τάχος
 καὶ τὴν ἄγνοαν πῶς τὸ φῶς.
 ἐπιτῶ δ' αὐθαίρετός μοι ὁ
 βέλτις ὄυτῶ, καὶ ὡσπερ
 ὁ ὕσπληγῶ θιουτῶ, λα-
 ταλαμῆάνομῳ αὐτῶν ἢ δ' ἔν

Τουάν-

recit ad Tenarum reducit, quam potui celeriter reme-
 nior: hic autem optimus vir sua sponte me comitabatur. Itaq̃
 velut è carceribus emissi, celeri cursu volantes ipsum iam in

Tenaro

merarem, & ille uniuersas
 ad summam à sorore tua
 iransmissam recenseret, per-
 ditissimus hic nescio quomodo
 etiam nobis aufugerat.
 Itaq̃ quum summæ vnus de-
 esset, Aecus adductis sum-
 percilijs: Non in omnibus,
 inquit, passim tu furandi ar-
 tificium intende. Satis tibi
 sit, quòd eiusmodi ludos in
 cælo reddere conceditur:
 umbrarum autem res omnia
 no sunt plana, neque quic-
 quam nos aliqua via falle-
 re potest. Quatuor supra
 mille, vt vides, summa ha-
 bet inscriptor, tu verò vno
 minus adducis: nisi forsan
 excusas quòd te circumue-
 nerit Atropos. Ad hunc ego
 sermonem rubore persufus,
 qua in via acciderant, in
 memoriam reuocare cepi.
 Et cum oculis in orbem
 ductis, hunc nusquam cernere
 rem facile animo collegi eū
 transfugisse. quare viam qua

Ταιμάρα, παρὰ ἑοσῶν ἦλθε.
 δεφρυγάρ. Κλω. ἑμᾶς δέ, ὡ
 Χάρων, ὀλιγωρεῖαυ ἦδ' ἢ τῷ
 Ερμῷ λατιγγυώσκωμ. Χά.
 τί δ' ἔτι δεξιόμορῳ, ὡς ἐχ
 ἰκανῆς ἡμῶν γυγνημῆνε
 δεξιόμορῳ; Κλω. εὐ λήγας, ἐμ
 βαυέτασαρ. ἐγὼ δέ περ χαει
 σαμῆνη, τὸ βιβλίον, καὶ παρὶ
 τῶν ἀρβάρων λαδισομένη,
 ὡς ἔθ' ὅ, ἐπιβάνοντα ἕκα.
 σορ αὐτῶν δεξιόμορῳ, τίς,
 καὶ πόθεν, ἢ ὅρ τινα τεινῶς
 τὸν τρόπον. οὐ δέ παραλαμ
 βάνωρ σοῖσαξ. καὶ σωτῆς,
 ὡ Ερμῷ οὐ δέ τὰ νογγὰ ται
 τί πρῶτα ἐμβαλῶ, τί φ' ἄρ
 καὶ ἀρκείναιτό μοι; Ερ.
 ἰδὲ δὲ σοι, ὡ πορθμῷ, τὸν
 ἀειδμόρ. οὐδὲ οἱ τριακόσιοι
 μετὰ τῶν ἐκτιθημένων. Χά.
 βαδὰ δ' ἀναείας, ὀμοφαίας
 ἡμῶν νικρὸς ἕκας ἄγωρ. Ερ.
 βόλα, ὡ Κλωθῷ; τὸς ἀκλῶ
 εος ἐπὶ τότοις ἐμβιβασώμ
 θας; Κλω. τὸς γίρουτας λήγει
 ἔτω σοῖα. τί γάρ με δ' ἄ πρῶ
 ματα ἔχαρ, τὰ πῶ Εὐκλῆς
 ἄος πωρ νῶ ἐξιδάσσαρ;
 ἴστος δειξ; maximé. Quid enim attinet, quæ ante Euclidem
 hucusque contingerūt, sciscitādo ipsa mihi negocia facessam?

Tenaro deprehendimus. usque
 adeo parum absuit quin effu-
 gisset. CLOT. Et nos, ὁ
 Charon, Mercurium adhuc
 ignavia dānamus? CHAR.
 Quid ergo diutius cuncta-
 mur, quasi non satis sit mora-
 tum? CLOT. Probè dicis,
 inscendāt. Ego verò sumpto
 in manus libello, ingredietes
 singulos, qui, ὅ ὦnde nati,
 quoque modo vita functi sint,
 ex more dignoscam. Tu autē,
 ὁ Mercuri, ipsos excipe, ὅ
 omnes suo ordine collocato.
 Verum tu infantulos istos
 primū inijce. quid enim
 mihi interroganti quiuerint
 respondere? MER. En tim-
 bi, ὁ portitor, sunt hi nume-
 ro trecenti, præter eos qui
 à parentibus sunt expositi.
 CHAR. Papæ, quæ est
 hæc soli fertilitas? egre-
 gius es umbrarum ductor:
 vvas imaturas nobis ad-
 ducis. MER. Vin' tu, ὁ Clo-
 tho, ab his indefletos intro-
 ducamus? CLOT. Vetus
 VOR

οἱ κτὲρ ἕξηκοντα ἡμᾶς πάει-
 τε ἦδη. τί νῦτο; ἐκ ἰπακῶσοί
 μου, βδυσμένοι τὰ ὄτα ὑπὸ
 τῶν ἱτῶν. Δίκοι τάχα καὶ
 τῆτος ἀράδρον παραγα-
 γῆν. Ερ. ἰδὲ πάλην οὔτοι
 διῆν δκοντῶν τετρακόσιοι,
 τακίροι πάντῶν, καὶ πῆσαι-
 ροι, καὶ ἑαθ' ἄρα τρυγη-
 μέσοι. Κλω. νῦν Δί', ἐπὶ ἀσυ-
 φίδος γε πωλύτων ἦδη εἰσί.
 τὸς τραυματίας ἐπὶ τῶλοισι, ὃ
 Ἑρμῆ, φεράσασθαι καὶ πρῶτόν
 μοι εἶπατι, ὅπως ἀφθανόντος
 τὸν κεντὶ, μᾶλλον δὲ αὐτὴν πῆδ
 τὰ γυραμμεύσα ἡμᾶς ἐπι-
 σκίψομαι. πολυμύθιας ἀφθα-
 νῆν ἔδραχθῆς ἐν Μυθίῃσι τέτ-
 τάραις ἐπὶ τοῖς ὀδοῦκοῦνται,
 καὶ τὸν Οὐράρτου ἡδὲ μὲν
 αὐτῶν Γαβάρων. Ερ. Μάρα-
 σι. Κλω. δι' ἔρωτα αὐτὸς ἀ-
 πύσφαξεν ἑαυτὸν, καὶ ὁ Ἐπλό-
 θεος Θρασύνης, ἡδὲ πλὴν ἑ-
 ταίρων, πλὴν Μιχαρόθεν.
 Ερ. ὅτοι πηλοσίον. Κλω.
 πῶ δὲ οἱ περὶ τῆς βασιλείας
 ἡν' ἀμύλων ἀφθανόντου;
 rea quod scorto Megarensi, cuius amore flagrabat, potiri
 non possit. MER. En tibi prope adsunt. CLOT. Porro
 ubi illi qui de imperio certando, mutuis se caedibus cofeceret
 MER.

Vos qui plus sexaginta annos
 nati estis, adeste. Sed quid
 hoc? Itan' eorum aures annie
 sunt obturatae, ut me non ex-
 audiant inclamantem? For-
 san & hos sublato importare
 oportebit. MER. En
 duodequadragesima staccidi
 omnes, & apprimè maturi,
 ac in ipso planè tempore
 decerpii. CLOT. Per Ios-
 uem: quandoquidem iam
 omnes sunt vuae passæ. Sau-
 cios, ò Mercuri, nunc addu-
 cito. Vos quo mortis genere
 vitam clauseritis, mihi pri-
 mum dicite. Sed cur nõ ipsa-
 met, quæ cuiq; vestrum sint
 inscripta, inspicio? O flo-
 ginta in prælio cadere he-
 rari apud Medos decretum e-
 rat, atque unà cum his & O-
 xyartæ filium Gobarem.
 MER. Adsunt. CLOT.
 Præ amoris impatientia sibi
 ipsi mortem consciuere se-
 ptem: in primis autem Thea-
 genes philosophus, propter
 MER.

Ερ. παρὲς αἴσιμ. Κλω. ὁ δ' ἄνδρ
 τῷ μοι χεῖ καὶ ὁ γυναικὸς φο-
 ρουθῆς; Ερ. ἰδὸ σοι πηλοῖον.
 Κλω. τὸς ἐκ Δικαστηρίων δ' ἄτα
 παρὰ γὰρ, λέγω δὲ τὸς ἐκ
 τινυμάδων, καὶ τὸς ἀνιστολο-
 πισμῆδες οἱ δ' ἄνδρ ἡγεσῶν ἀπ-
 θανόντων ἰκεαὶ δ' ἴκα πῶ εἰ-
 σιν, ὃ Ερμῆ; Ερ. παρὲς αἴσιμ
 οἱ δ' οἱ τραυματίαι, ὃ ὄρᾶς.
 τὰς δ' ἡ ζωτικὰς ἅμα βίαια,
 παρὰ γὰρ; Κλω. μάστιγα,
 καὶ τὸς ἀπ' οὐρασίωρ γ' ἅ-
 μα γ' ἐθυσῶν, καὶ τὸν ὁμοίον
 πρόπορ, καὶ τὸς ἀπ' πυρὶ τῷ
 δ', καὶ τὸς ἅμα, καὶ τὸν ἰα-
 τρὸν μὲν αὐτῶν Ἀγαθουκλῆα.
 πῶ δ' ὁ ἐπιόσοφ' Ὁ Κυνισκος,
 ὃρ' ἔλα τῆς Ἐκέρτης τὸ δῆ-
 προν φαρόντα, καὶ τὰ ἐκ τῶν
 ἡταροσίωρ ὃ δ', καὶ πῆς τὸς
 ζοῖς γ' ἰσηπίαρ ὠμὴν ἀφθας
 ὑῆς; Κω. πάλαι σοι παρὲς
 σῆχα, ὃ βελτίστη Κλωδοῖ τῆ
 δ' ἐμ' ἀδικησάντα, τοῦδ'
 τοῦ ἡσας ἄνα τὸν χέρον;
 οὐχὶ δὲρ

deuoratis vitam finire decretum erat? CYN. Jamdudum hic
 tibi assisto, ὃ tu præclarissima Clotho. Verùm hoc interim
 mecum admirror, quoniam iniuriæ genere maiestati tuam lese-
 rim, quod me tam loto tempore apud superos errare permisisset

Nano

MERCV. Hic adstantes
 CLOT. At quem adulter,
 in hoc iuuante uxore, neci
 dedit, is vbi est? MER.
 En tibi hic adest. CLOT.
 Quos iudicium sententia ca-
 pitis damnauit, tandem ad-
 sint, eos inquam qui carnis
 ficinam senserunt, quicq; in
 crucem sunt adacti. Tum
 sexdecim illi qui à latroni-
 bus sunt iugulati, vbi sunt,
 ὃ Mercuri? MER. Ad sunt
 faucij illi, quos vides. Mu-
 lieres porro non & eas v-
 na vis adducit? CLO. Ma-
 xime, pariter & eos qui
 naufragio perierunt. Si
 mul enim & eadem mora-
 tis ratione vitam exiuerunt.
 Sed & quos febris interes-
 mit, hos simul adducito.
 Tum Agathoclem medis-
 cum. Sed vbinam philoso-
 phus Cyniscus, quem Heca-
 tes cœna ac ouis lustrali-
 bus, cumq; his sepia cruda

ὄχιδὸν ᾧ ὄλον μοι τὸν ἄ-
 φακὸν ἐπέκλωσας. καὶ τοι
 ποικίλεις ἐπεράθω τὸ νῦμα
 δακρύφας ἰλιθῆν, ἀπ' ἑκείνου
 ὄπως ἀρρήκτων ἔω Κλω. ἔφο-
 ρὸν σε καὶ ἰατρὸν πρὸ τῶν ἀν-
 θρωπίνων ἀμωρτημάτων ἀπὸ
 πηλίμπανον, ἀπ' ἑμβανῆς
 ἀγαθῆς τύχης. Κω. μὰ Δι' ἢ μὴ
 μὴ πρότερόν γε τὸν τὸν δι-
 δμωφρον ἐμβίωσάμεθα. Με-
 δειξέθ' ἡδὲ, μὴ σε παραπέσει δι-
 ἀμωφ. Κλω. φέρε' ἴδω τίς ἐστίν.
 Ερ. Μεγαπένης ὁ Λακύνθου,
 τύραννος. Κλω. ἐπιβανῆς
 οὐ. Με. μηδαμῶς, ὦ διανοοί-
 να Κλωθὸς! ἀπᾶ μὲ πρὸς ὀλί-
 γον ἴασον ἀνελθῆν, εἰς ἃ σοι
 αὐτόμολος ἦξω, καλῶν ὄ
 μηδ' ἄφ' ὅς. Κλω. τί δ' ἔσται, οὐ
 χᾶειν ἀφικέσθαι θέλεις; Με.
 πῶ οἰκίαν ἰπτελέσαι μοι
 πρότερον ἐπιτρέψον. ἢ μίτην
 λῆς ᾧ ὄδον ὄ κατακίλη
 πη. Κλω. λυρῆς, ἀπ' ἑμβανῆς.

Me.

si feceris denuò vltiò me huc recipiam, vel nullo vocante. CLOT. At quidnam est, cuius gratia tantopere in vitam redire gestis? MEG. Equidem domum semiperfectam reliqui, quam ut prius per te liceat ad fastigium perducere, vehementer oro. CLOTHO. Nugas agis, quin mox insecendis?

MEGA.

Nam uniuersam colum fecerè uni mihi adglomerastis. Ipse certè quanquam filium ipsum dirumpere saepe sum conatus, tamen quum nescio quomodo infragile esset, quod moliebar, efficerè non potui. CLOT. Es quidem de humanorum peccatorum ve'ius inspectorem ac medicum relinquebam. Iam autem quod felix faustumq; sit, insecende. CYN. Minimè gentium, priusquam vinculum hunc insecendere compulerimus, vereor enim, ne te precibus suis à sententia dimoueat. CLOT. Age, videam quis est. MER. Megapenehus Lacryda filius, tyrannus. CLOT Insecende tu. MEGAP. Nihil minus, è regima Clotho, potius autem ad superos me remeare paulisper sinito. Quod

Μι. ὁ πολὺν χρόνον, ὦ Μοῖρα,
 αὐτῷ. μίαν μίαν μῆνα
 τὴνδε ἡμέραν, ἄξις ἄν τι
 ἐπισημῶς ἢ γυναικί περὶ τῶν
 χημάτων, ἔνθα τὸν μίαν
 ἔχον θεσσαρῶν καθ' ἑαυτὴν.
 Κλω. ἄραρον, ἐκ ἄρ
 ἴσχοις. Με. ἀπλήται δὲ χρυσοῦς
 τοσοῦτοι; Κλω. ἐκ ἀπλήται,
 θάρρη τότ' ἐξ ἑνὸς, Μεγα-
 κλῆς γὰρ αὐτὸν ὁ οὐδ' ἀντιφθό-
 ναρα ἀψύχαι. Μι. ἄρ' ἢ ὕ-
 βριως ὁ ἰχθὺς, δὲν ὑπὸ ῥαθυ-
 μίας ἔζητι δὲ περὶ ψύχαι;
 Κλω. ἐκείν' αὐτὸς, ἢ ἐπιβί-
 σται τοῖς ἐπιπλάροισι, καὶ
 μικρόν τι πῆς, τὰς σαλακι-
 δας, καὶ τὴν ἰσθῆτα, καὶ τὸν
 χρυσοῦν ὄλον σε παραλαβῶν.
 Μι. ἀδινῆς, ὦ Κλωθοῖ, τὰ μὰ
 τοῖς πολεμιοτάτοις δ' ἐνίμυ-
 σα. Κλω. οὐ γὰρ ἐχὶ Κυδαιμάχου
 αὐτὰ ὄντα, ὃ γυναικῶν πα-
 ρεῖναι, ἀπλήταις τε αὐ-
 τῶν, καὶ τὰ παιδία ἐπι ἑμ-
 πύουσι ἐπισφάξας; Με. ἀμὰ
 οὐδ' ἐμὰ λῶ. Κλω. ἐνὲρ ἔξῃ κα-
 σοὶ ὁ χρόνος ἢ δὴ ἢ λιτύσως.
 ἔσθης, ἢ σὺν ἰπσο κείνο, sed ὁ
 liberis eius in conspectu
 spirantis adhuc ὁ palpitan-
 tis maētatis. MEG. Sed iam tum
 mea erant. CLOT. Itaque tui dominij
 tempus iam effluxit.

MEGA. Non multum tem-
 poris flagito, ὁ Parca: diem
 hūc saltem mihi apud supe-
 ros agendum cōcede, quo tē.
 puscilo de pecunijs nostris
 uxori non nihil iniungā, atq̄
 vbi defossum thesaurum ha-
 buerim, demonstrem. CLO.
 Frustra laboras, stat senten-
 tia. MEG. Ergo tantum
 auri peribis? CLO. Quin-
 tu hac gratia animo es ocio,
 so. nam Megacles potietur
 tuus consobrinus. MEG.
 O' insignem contumeliā. ille
 mihi inimicus, quem ego prae
 segnitia non occidi? CLO.
 Ille ipse, qui non modò non
 paulò plures quàm tu viuet
 annos, verùm ὁ pellices
 tuas, ὁ vestes, ὁ quicquid
 est auri, nasciscetur. MEG.
 Præter æquum facis, ὁ Clo-
 tho, quòd hominibus inimicis,
 ὁ hostiliter infestis meas
 fortunas attribuis. CLO.
 Quasi verò tu non eadē hac
 via quæ Cylimachi erās, na-
 tus es, sed ὁ liberis eius in
 conspectu spirantis adhuc ὁ
 palpitan- tis maētatis. MEG.
 Sed iam tum
 mea erant. CLOT. Itaque tui
 dominij tempus iam effluxit.

MEG.

Με ἀκούσθω, ὁ Κληθεὶς, ἃ ἔστι
 δία, μηδ' ἐνδὸς ἀκούσθω ἀπ' ἐμ
 βόλομαι. Ὑμᾶς δ' ἀπόστητε πρὸς
 ὀλίγον. ἄν μιν ἀφ' ἑστέ ἀρβύ
 νασ χιλιάδας τάλαντα χρυσί
 σις ἰσιόμην δάσασθω ἡπισχύνμα
 σόμερον. Κλω. ἔτι γὰρ χρυ
 σόν, ὃ γιλοῖται, καὶ τάλαντα δέ
 μύμιος ἔχεις; Με. καὶ τὸς
 ἄλλο δ' ἱρατῆρας, ἢ βόλα, πρὸς
 ὀδῶσ, ὃς ἔλαβον, ἀρκετέας
 Κληθεῖον, ἔλκοντας ἐκάτε
 ρον χρυσὸν ἀπέφθα τάλαντα
 ἐκατόν. Κλω. ἔλκεται αὐτῷ, ἔοι
 κε γὰρ ἐκ ἐπιρβύσσομα ἡμῶν
 ἐκόν. Με. μαρτύρομαι ὕμᾶς,
 ἀτιλὸς μὲν τὸ τέχνη, καὶ τὰ
 νεώτα. ἔξιτέλει γὰρ ἄν αὐτῶ
 τὰ, ἐπιβίος πρὸς μόνος ἡμέ
 ρας Κλω. ἀμέλυνον, ἄν ὅ
 ταχῆ. Με. καὶ μὴ τὸτόγ
 πωλντας ἀγνομορ αὐτῶ. Κλω.
 τὸ ποῖον; Με. ἐς τοσοῦτον ἐ
 πιβῶναι, μήκειν ἄν παγα
 γωμα Πισίδας, καὶ Λυδοῖς
 ἐπιθῶ τὸς φόρος, ἢ μὴ μῆμα ἐ
 πῶσθω παμμυγῶθον ἀνασθῆς,
 ἐπι.

CLOT. Quid hoc? **MEGAP.** Ut tantisper superesse li
 ceat, dū Pisides sub iugum imfero, & Lydis tributū imperā
 nero, dumq̄ mihi ipsi magnificentissimo monumento erecto,

eccc

in scri

MEG. Auscultā, ὁ Κλο
 tho, quæ tibi priuatim je
 moris arbitris dicere volo.
 vos hinc paulisper abscedi
 te. Si me effugere permise
 ris, auri puri mille talenta me
 tibi hodie daturum repro
 mitto. **CLOT.** Ridiculum
 caput, adhuc aurum & ta
 lenta habes in memoria?
MEGAP. Sedenim, quan
 do ita vis, duos crateras ada
 dam, quos d' occiso Cleoeri
 to mihi vendicavi. Eorum
 rterque auri puri defecatiq̄
 centum æquat talenta. **CL.**
 Corripite hominem: neque
 enim apparet eum sua sponte
 ingressurum. **MEGAP.**
 Testor vos, murus manet im
 perfectus, & nauium sta
 tio inchoata: quæ omnia, si
 quinque saltem dies ampliùs
 viuere liuisset, ad fastigium
 perdixissem. **CLOT.** Se
 curus es, alius extruet. **ME
 GAP.** Atqui hoc saltem
 æquum postulare vidor.

ἔπιγραφῆν ὁσὸν ἔπραξα μεγαλή και σπατηγινά, ωαζ
 ρὰ τῶν βίον. Κλω. οὐτῶ,
 οὐκ ἔτι μίαν ἡμέραν αἰ-
 τῆς, ἀλλὰ σχεδὸν ἑκοσίω ἡ-
 τῶν ἡμερῶν. Μι. καὶ μὴ
 ἔγγυτὰς ἡμῶν ἔδιδον πα-
 ρασχέου τοῦ τάχους, καὶ
 τῆς ἑπανόλου. εἰ βουλήθε
 δὲ, καὶ ἄνταρθον ἡμῶν
 ἀντ' ἑμαυτοῦ παραδέξω τὸν
 Ἀγαπήτορ. Κλω. ὦ μαριέ,
 ὄρ' ἦυχθ' ὡπακίς ἡμῶν γῆς
 καταλιπῶν; Μι. πάλαι
 ταῦτ' ἠυχόμην. νῦν δ' ὄρω
 βέλτιον. Κλω. ἤξα κἀκῆνός
 σοι μετ' ὄλιγον, ἵνα τὸ νῦν
 βασιλεύοντ' ἀντημεῖ. Μι.
 ἐνθῶν, ἀλλὰ τὸτό γι μὴ ἀν-
 τέπης, ὦ Μοῖρά μοι Κλω. τὸ
 ποῖον; Μι. εἰδέναι βέλομαι,
 τὰ μετ' ἑμὲ ὄντινα ἔξα πρό-
 πορ. Κλω. ἄνε, μάλλον γὰρ
 ἀνιάσθ' μαθῶν. πῶς γινώσκ-
 κά σοι Μιδας ὁ δὸν ἔξα, ἢ
 πάκου ἂν τῶν ἰμοίων. Μι.
 ὁ κα.

Ausculata, tamen si ubi audieris, sat scio, animo magis angēa
 ris. Principio uxore tua Midas feruus porietur, quam iam
 ante quoque non semel constupraverat. MEGAPEN.

Illene

inscripsero quaecunque in vi-
 ta gessi vel magna, velegre-
 gij Imperatoris virtute da-
 gna. CLOT. Quid? tu
 non vnam postulas diem, sed
 ferme viginti annorum mo-
 ram. MEGAP. At qui
 spōfotes vobis exhibere sum
 paratus, et iam brevis mo-
 ra, et mei reditus. Quines-
 tiam, si cordi fuerit, obfidem
 pro me relinquam Agape-
 tum. CLOT. O scelestum:
 eumne, quem relinquere in
 terris superstitem semper ti-
 bi in votis erat? MEGAP.
 Olim is erat animus: nunc
 autem, quod melius est, vi-
 deo. CLOT. Veniet et
 ille tibi haud ita multo post,
 ab eo qui nunc regem agit,
 e medio sublatus. MEGA-
 PEN. Ceterum illud sal-
 tem non negabis, o Clotho.
 CLOT. Quid hoc tandem
 est? MEGAP. Equidem
 scire gestio, ut sese res mea
 habitura sit post me. CLO.

ὁ καταράται, ὃν ἐγὼ παρ-
 ὀύμῳ αὐτῆ, ἀφῆκα ἐλο-
 θερον; Κλω. ἢ θυροθυρ ἄε-
 σο τῶς παλαιῶσι τῷ νωὶ τυ-
 ραννῶνος ἐκαταχρησθήσῃ.
 ἐχόντες δὲ καὶ ἀνδρείαν, οὐς
 ἢ πόλις ἀνίσχοι σοι πάλαι,
 πάντες ἀνατιτραμφοί, γέ-
 λωτα πρῆξι σοι θωαμοίσι.
 Με. ἀπὲ μοι, τὴ φίλων δὲ δόλῃς
 ἀγανακτῆ τοῖς θρωμοίσι;
 Κλω. τίς γὰρ ἴω σοι φίλῳ,
 ἢ ἵα τῷ αἰτίας δικαίως γὰρ
 ὀύμῳ; ἀγνοεῖς ὅτι ἢ ἀν-
 τῶν οἱ περικυβάντων, καὶ τῶν
 διχομοχθῶν καὶ προπομοχθῶν
 ἕκαστε ἐπαυῶντων, ἢ φόβῳ ἢ
 ἐλπίσι τῶν ἰσθῶν, τῆς ἀρχῆς
 ὄντων φίλοι, καὶ πῶς τὴ κα-
 ρῶν ἀφῆλπυντων; Με. ἢ μὲν
 σφῆδοντων ἐν τοῖς συμποσί.
 οἰς, μὲν ἀλλῆ τῆ φωνῆ ἐπύχον-
 τό μοι πομπὰ ἢ ἀγαθὰ, πῶς
 ποδῶν ἕκαστῶ αὐτῶ ἔτοι-
 με, ἢ οἶόν τε εἶνα, καὶ δῶς
 ὄρῳ αὐτοῖς ἴω ἐγὼ. Κλω.
 ὅτι.

Illene scelerosus, quem equi-
 dem dum uxori gratificari
 studeo, manumisi? CLOT.
 At filia tua in pellicum gre-
 gem, eius qui iam tyrannia
 dem exerceat, adnumerabitur.
 Porro imagines et sta-
 tuae quas olim ciuitas tibi
 erexit, iam euerfa omnes,
 spectantibus risum mouent.
 MEGAP. Hoc mihi ex-
 pedias velim: nullus amico-
 rum meorum illis qui hoc
 faciunt obsistit? CLOT.
 At quisnam tibi amicus ex-
 rat? aut ex qua causa iusta
 quempiam tibi conciliaras?
 Nescio, quod qui vos velut
 deos adorant, et quaecunque
 vel feceritis, vel dixeritis,
 laudant: aut timore, aut cer-
 te sui compendij spe ea om-
 nia faciunt, nimirum imperij
 ipsius amici, ac interim tem-
 pori seruientes. MEGAP.
 Atqui si quando in conuiujs
 ex more vinum libarent,
 magna voce omnia mihi bo-
 na precabantur, adeo ut si fieri posset,
 vnusquisque eorum
 etiam pro me mortem subire paratus
 esset. In summa, peti
 nihil aliud quam nomen meum
 iurabant. CLOT.
 eeee 2 Propri-

τὸ γὰρ παρ' ἐνὶ αὐτῶν χθὺς
 ἀπαύτως ἀπὸ θανάτου. τὸ γὰρ
 τὸ κλυτὸν ἔργον ἡμεῖς ἐν χθέρῃ,
 ἐκάνομεν ἡμεῖς κατέπεμψέ σε.
 Μι. τὸ γὰρ ἄρα σικερό τιον ἔ-
 ροδύμω. τί βρολόμωσ ἦ, ταῦτ'
 ἔπραξες Κλω. ποταμὸν μὲν ἀνας
 κείνας, ἐμβλύωμεν. Μι.
 ἔρ μὲν ἡνίκα μάλα, ὃ Κλω.
 τοῖ, Διότι ἐπὶ τοῦ καὶ πῶς
 ὀλίγοις τὸ πῶς ἀνακλῆσαι
 ποταμῷ. Κλω. τί δὲ τοῦτο
 δεῖς; ἔοικε γὰρ τι σαμμίω.
 ἔσθ' ἂν. Μι. Καρτίων δὲ ἐ-
 μὸς οἰκίτης, ἐπὶ τὰ χιτῶνά με
 ἀφθανόντα ἔειπε, πρὶ δὲ ἀέλω
 ὀψίαν ἀνιδρωμὴς τὸ οἴκημα,
 ἔνθα ἐκέλευε, σχολῆς ἕως (ὁ-
 δὸς γὰρ ὁ δὲ ἐφθλατὲ με) Γλυ-
 κείων τῶν παλαιῶν μου (ὡς
 παλαιῶν οἰμῶν, λιπονονήκων)
 ἐπισπασάμην ἔτι θύρα,
 ἐπὶ δὲ, καθάπερ οὐδ' ἔπος ἐν-
 δον παρόντος. ἔπειτα ἐπὶ δὲ ἀνί-
 σκε τῆς ἐπιθυμίας, ἀφθλῆ-
 ψας ἰς ἐμὲ, σὺ μὲν δὲ, φησὶν,

Propterea ex caena quam
 heri cum quodam eorum
 cepisti, statim mortem optu-
 peisti. Nam poculum tibi
 postremo temperatum, huc
 te demisit. MEGAP. Hoc
 illud est, quod amarum quid-
 dam gustaram. Sed quid ex
 eo scelere sibi voluit? CLO.
 Nimis multa percontaris,
 quum iam dudum inscenden-
 di tempus fuisset. ME-
 GAP. Unus adhuc restat
 scrupulus, qui me omnium
 maximè sollicitat, cuiusque
 gratia in vitam vel tantil-
 lum respicere gestiebam.
 CLOT. Quid hoc tandem
 est? ingens enim ali-
 quod fore apparet. MEGA.
 Carion famulus meus sta-
 tim ut me mortuum aduertit,
 circa vesperam concla-
 ue in quo iacebam, ingres-
 sus, cum deserta omnia of-
 fendisset (neque enim quis-
 quam mei curam gerebat)
 attractis foribus, tanquam
 nemo adesset, pellicem meam
 Glycerium subegit, cum qua,
 opinor, iam multò ante rem habere
 consueverat. Postea ve-
 rò cum iam animum voluptate
 expleisset, oculis in me defixit:

Tu quia

Ἐμιαρδὸν ἀνθρώπιον, πληγῆς
 μοι πολλῆς οὐδὲν ἀδικῶντι
 ἐέτανας· καὶ τῶδ' ἄμα λή-
 γων, παρὲτι γέμι, καὶ λατὰ
 λόγους ἔπει. τίλθ' ἵ, πλατὺ
 χεῖμα μὲν, καὶ καταπίθεις
 μιν, καὶ ἐς τὸν τῶν ἀσθῶν χῶ-
 ρον ἀπὸ ἐπαπῶν, ὡς ἔδ. ἐγὼ
 δὲ ἐν πημυράμω μιν, οὐκ ἔ-
 χων δὲ ὄμωσ' ὅ, τι καὶ δράσομαι
 αὐτῶν. αὐτὸ ἦδ' καὶ ψυχρὸς
 ὄμ, καὶ μιστὰ τὴν παρ' ἴσκη, ἐπὶ
 ψόφου, πρὸσιόντων τινῶν, ἡδὲ
 ἔ, σίλω καὶ τὸς ὀφθαλ-
 μίς, ὡς διακρίσει ἐπ' ἰμοί,
 λακίσει, καὶ τὸν νομα ἰσικα-
 λασίμω, ἀπὸ ἀπῆ. ἄρ' ἐλα-
 βοίμω. Κλα. παῦσαι ἀπα-
 κῶν, ἀπ' ἐμυθί, λαοὺς ἡ-
 δ' ὅς ἀπαντῶν ἐπὶ τὸ δικασ-
 σίαιον. Με. καὶ τίς ἀξίωση
 κατ' ἀνδρὸς τυράννου ψῆφον
 λαβῆν; Κλω. κατὰ τυράννου
 μὲν ὀδῆς, κατὰ νεκρῶ δὲ ὀΡα-
 δάμανθους, ὅν αὐτίκα μάλα
 ὄψα δίκαιον, καὶ κατ' ἀξίω
 ἐπιτιθέσθαι ἐκείνῳ τῶ δικλῶ.
 τὸν μὲν δὲ ἔχον, μὴ διατίθει.

Tu quidem, inquit, homuncio
 scelestus, scire mihi nihil con-
 merito verbera non pauca in-
 flexisti. Et cum dicto, comā
 mihi vellicabat, ac capui tu-
 beribus opplebatur. Tandem
 autem quum rictu ampliter
 diducto in me despuisset, ac
 ut in impiorum regionem fa-
 cess remississet, abiit. Ibi
 ego, quamquam ira succens
 debar, tamen quia iam fri-
 gidus exanguis eram, ho-
 minem vlesci non potui. Por-
 ro scelesti famula, cum ad-
 uenientium quorundam stre-
 pitum sensisset, scilicet ut me
 lugere videretur, oculis spu-
 ito munitis, eiulando, no-
 menque meum lugubri voce in-
 clamando, abscedebat: quos
 si prehendero. CLOT.
 Quin tu minis omisit celestis
 viter in senis? Iam dudum
 enim tempus, ut in iudicium
 cōcedas. MEGAP. At quis
 contra hominem regem pro-
 nunciare audebit? CL Con-
 tra regem quidem nemo: verum
 contra ombra Rhadamantius,
 quem in sententijs pro cuiusque
 merito feredis mox æquis-
 sumum experieris. Quare in præ-
 sentia non amplius cunctare.

Με. ἡδὲ ἰδιόφρων με ποιήσῃ,
 ὃ Μῦρα, τῶν πνεύματων ἕνα,
 ἡδὲρ ἄλλοιον ἀντι τὴν πάλαι βα-
 σιλείως, ἀγαθὸν αὐτὸν με ἔαθῃ
 μόνον. Κλω. πῶ δὲ τὸ ξύλον;
 ἢ οὐδὲ, ὃ Βερμύ σὺρετ' αὐτ' ἔ-
 σω τὴν κοδὸν ἢ γὰρ ἀρ' ἐμβάιν ἐ-
 κῶν. Βρ' ἔπευ νῦν δραπέτα. Με.
 ἤσ' ἔλεμ' οὐ πορθμῶν, ἢ τὴν ἄ-
 να, ἢ ὅπως ἀσφαλῶς, ἀμίλια
 πῶς τὴν δὲρ ἀειδύσαι. Με. καὶ
 μὴδ' ἐν τῇ περὶ δέξ. καθέξ-
 ῶσ' αὐτὸν δὲ Κλω. ὅτι τί; Με.
 ὅτι νῦν Δία τυραννῶ. Κλω. καὶ
 δουροφόρους ἔχῃ μνείας. Κλω.
 ἔτ' ἢ δικάως σε πῆρεται ὁ
 Καίωρ, οὐτὼ σὶ σκαυδρ' ὄντα;
 μικρὰν δ' οὐδ' ἴσ' τυραννί-
 δ' αὐτὸν ἔξιδε, γασάμῃ τὴν ξύλου.
 Με. ὁλμήσα γὰρ Κωνίον τὸ
 πανατένα δά μοι τὸ βάκε
 προμικ' ἐγὰρ σε πάλω, ὅτι ἐπὶ
 ὄρ' ἄγαρ, καὶ παχὺς ἡδ' α,
 καὶ ἰπτιμυλίδος, μικρὸν δὲρ
 πῶσ' ἐπαπλάσασα; Κλω.
 τοιγαρὲν μὴ αὐτὸν καὶ οὐδ' ἴ-
 σῶ προσπαπλάου μὴ τὸ.
 Μι. ἀπὲ μοι, ὃ Κλωθοῖ, ἐμὸν δ'
 Liberius ὡσπερὶ ἡμῶν, quàm pro maiestate,
 obiurgasses, tantum non cruci adfixi? CLOT. Propterea ὅτι
 tu nunc hic
 igneabis malo adstrictus. MEG. Dic mihi, ὃ
 Clotho, quando
 vobis

MEG. Priuatum saltem, et
 unum ex pauperibus istis sa-
 cias licebit: imò pro rege
 seruum modò reniunsceresi-
 nas. CLOT. Vbi is qui ba-
 culo armatus est? et tu Mer-
 curi? Quin hominem correa-
 pio pede intrò trahitis? Neq-
 enim voluntarius inscenderis
 unquam. MERC. Sequere
 nunc fugitiue, cape huc por-
 tior vnà cum illo altero, at-
 que vt malo fortiter adalli-
 getur cura. MEG. Atqui
 conuenit honestissimo me se-
 dere loco. CLO. Quid ita
 verò? MEGA. Quòd rex
 fuerim, per Iouem, et satel-
 lites habuerim complureis
 CLOT. Et iniuria te velli-
 cabat Carion, hominem se-
 uum adèò, ac intractabilem.
 Iam certè tyrannidè admo-
 dum acerbam experieris, ni-
 mirum huius gustato bacu-
 lo. MEGAP. Et Cyniscus
 mihi baculum illidere aude-
 bit? Non ego te nuper, quòd
 Liberius ὡσπερὶ ἡμῶν, quàm pro maiestate,
 obiurgasses, tantum non cruci adfixi? CLOT. Propterea ὅτι
 tu nunc hic
 igneabis malo adstrictus. MEG. Dic mihi, ὃ
 Clotho, quando
 vobis

ῥῆθῆς ὑμῶν λόγῳ; ἢ διότι
 πίνης ἐμὴ, ἢ τῷ καὶ τελευ-
 τῶον ἐμβλῶνί με λέει; Κλω.
 οὐ δὲ τίς ἐστι; Μί. ὁ στυτο-
 τῶμῳ Μίκυλλῳ. Κλω. ἔ-
 τα ἄχθῃ βραδύωρος; ἢ ὄρα,
 ὁπότῃ ὁ τυραννῶν ἔπισηχῆται
 δόσαν, ἀφελθὲς πῶς ὀλίγοι;
 θαῦμα γάρ ἐχαμῆ, ἐμὴ ἀγα-
 πῆ καὶ σοὶ ἢ ἑστῆθῃ. Μί.
 ἀκούω, ὡ βελτίστη Μοιρῶν. οὐ
 πάντων μὲν ἢ τῷ Κλωπῶν ἐκεί-
 νῃ ἀφραίνετο δουρὰ, τὸ ἴπ-
 σχῆθῃ, ὅτι πῶματόν ἐγὼ τῷ
 οὐτῆρ λατῆρομαι. ἀντὶ γάρ
 πῶτον, ἀντὶ πῶματόν, οἱ αὐ-
 τοὶ ὁδόντων περιμένουσιν. ἀλ-
 λως τε, ἢ ὁμοῖα τὰ μὲν τοῖς τῷ
 πλοσίων ἐν ἐξῆμετρον γὰρ ἴ-
 μῶν οἱ βίοι, φασίν. ὡ γὰρ τυ-
 ραννῶν, ὡ δαίμων ἐναι δο-
 κῶν παρὰ τῷ βίον, φουβδὸς ἀπα-
 σι, καὶ περιβλεπῶν, ἀφελ-
 τῶν χυσοῦν τοσούτων, καὶ ἀρ-
 γυλοῦν καὶ ἰώθῃ, καὶ ἵππους
 καὶ δῆπνα, καὶ πῶδας ὀρούς,
 καὶ

se distant: quandoquidem tyrannus, qui in vita horren-
 dus omnibus et suspiciendus videbatur, nunc auro, argen-
 to, vestibus exutus, tum et equis, cenis, pueris floridus,

vobis mei nulla est cura, an
 quia pauper sum, propterea
 me postremum inscendere o-
 portet? CLOT Tu ve-
 rō quis tandem es? M I C.
 Equidem sum Micylus su-
 tor. CLOT. Quid quod
 eam grauter fers moram?
 Non vides quam multa se-
 daturū polliceatur hic Ty-
 rannus, si vel paulū in vi-
 tam remittatur? Vnde miras
 vi succurrit, cur non et tibi
 mora sit iucunda. M I C.
 Auscultarem paucis Parca-
 rum optima. Non admodum
 me delectat munus illud Cy-
 clopis, videlicet in hunc mo-
 dum polliceri:

Post omneis alias tan-
 dem ipse vorabitur Vitis.
 Siue enim primū deuoret, si-
 ue postremum, idem me den-
 tes manent. Sedenim neque
 aliās meās res ut diuinitum se
 habent. Nostra enim et il-
 lorum vita (quemadmodum
 aiunt) perpendicularo inter se-

καὶ ζωαῖκας ἀμόρφους, ἀκό-
 τως λωπᾶτο, καὶ ἀρσώμενος
 ἢ αὐτῶν ἢ θεῶν ὅ γὰρ οἶδ'
 ὅπως, καθάπερ ἰξῶτιν, πλοῖα
 χρεῖται τοῖς τοῖσιν ἢ ψυχῇ, καὶ
 ἐκ ἰθὺς ἀπακάλειται ῥα-
 δίας, ἄτι αὐτῶν πάλαι πλε-
 ούτην. μάμον δὲ ὕσπερ
 ἀρρηκτός τις οὐτ' ὁ δεισμός
 θεῶν, ὃ ἀδίδωαι ξυμβέδην
 αὐτῶν, ἀμίλητα ἄσπαστοι
 αὐτῶν μὲν βίας, ἀνακωλύσαι.
 καὶ τᾶμα οὐτὸν θρασύς, δε-
 νοὶ πῆς τῶν τῶν ἐξισκοντα
 τῶν ἐπὶ τὸν Ἀδῶν φέρου-
 δόμ. ἐπιπέφοντα γὰρ ἐς τὸ
 πῖσιν, ὅσπερ οἱ δουράτων, καὶ
 πρὸ ῥᾶθην ἀρρήτῶν τὰ ἐπ'
 τῶν πρὸ βίαν, οἷα οὐκ ἔστι
 ἐκείν' ἢ ἰσοία, καὶ σαρὰ τῶν
 ὁδῶν ἀρρήτῶν, καθάπερ
 θάσι κατακίμαται, ἰγὼ δὲ,
 ἄτι μηδὲν ἔχω ἐν ἰχθυοῦν
 τῶν βίας, ἐκ ἄγρον, οὐ σωοικί-
 αιν, οὐ χρυσόν, ἢ αὐτῶν ὁ
 ξαν, ἐκ ἀκόνας. ἀκότως ὄψας
 ἢ λῶ, καθάπερ δὲ μόνον
 ἢ Ἄρο.

mulieribus formosis posse
 se relictis, eorum desiderio
 non iniuria cruciatur, ac ad
 tot commodis se abstrahi fere
 grauius: quibus, nescio quo
 modo, anima ipsa velut glu-
 tino haeret affixa, neque se fa-
 cile sinit auelli, ut quae eis
 iamdiu inhaerit: quim magis
 tanquam vinculum aliquid
 est in fragile, cui ipsos illiga-
 ri irretiriq; cōiungit, adeo ut
 ubi quispiā eos abducere pa-
 raret, plorent. Ac cum in ca-
 teris sint feroces, in hac ta-
 men via quae ad inferos du-
 cit, meticulosi deprehendun-
 tur. Itaque subinde dant ter-
 ga, et ad ea quae procul in
 luce apud superiores geruntur,
 respicere gestiunt: sicut stul-
 tus hic faciebat, qui non so-
 lum in itinere aufugere cos
 nabatur, verum etiam hic
 mortem frustra deprecatur.
 At ego, ut qui in vita pignus
 haberem nullum, non agrum,
 non domum magnifice ex-
 tructam, non aurum, non su-
 pellectilem, non nominis gloriam, non imagines, ad mor-
 tem expeditus meritis eram. At statim ut mihi solum in-
 nuit

ἢ Ἀτροπὸς ἔνωσά μοι, ὅσμι
 ὦ ἄπρῆψας πλὴν σμικρῶν
 καὶ τὸ ἰατρίσμα, κρηπίδα τι=
 νά ἐρ τῶν χροῖν ἔχωρ, ἀνα=
 πηδῆσθαι ἀπὸς ἀνυπόδ' ἴσθαι,
 εἰδὲ πλὴν μελανυγείαν ἀπυρι=
 ψάων ἴσθαι, εἰπόμην, μάλλον δ'
 ἔγχεμην ἐς τὸ πρόσω ὄρων οὐ=
 δὲρ δὲ με τ' ἰατόπιρ ἰπίστει.
 φεῖ, καὶ μετεκάλει. καὶ νῦν Δι'
 ἦσθαι καλὰ τὰ παρ' ὑμῶν πάν=
 τα ὄρω. τό, τι ἔρ ἰσχυμίας ἄ=
 πασιρ ἄνω, καὶ μηδ' ἄνα ἰσχυ=
 πησιόρ δὲ φέρειρ, ἰσχυρῆ=
 δ. σὺρ ἔμοι γ' ἔρ δὲ οὐκ ἴσχυμῶ
 ρομα δ', μηδ' ἀπαιτῆσαι
 χεῖρα τὸς ὀφείλους ἐνταῦ=
 θα, μηδ' ὄρους ἰσχυμῶν. τὸ
 ἔμεινον, μηδ' ἔρ ἔρ τὸ χεῖρα
 μῶν ἴσθαι, μηδ' νοσῆν, μηδ' ἰσχυ=
 τῶν δὲ πατωτέρων ἰσχυμῶν.
 ἔρ ἰσχυμῶν ἴσθαι, καὶ τὰ πράγ=
 ματα ἐς τὸ μάλιστ' ἀνισχυμῶν.
 μεθ' ἡμῶν μὲν γὰρ οἱ πρῶτον.
 τῶν γινώσκων, ἀνιῶνται δὲ

καὶ

nuit Atropos, abiectis &
 subula, & loro geniculari,
 tantum crepidam quandam
 manu portans volutarius sen=
 quebar, usq; adeo haud gra=
 uatim, ut dum praestinan=
 di studio subsulto, neque cal=
 ceos subligarem, neque atra=
 mentum absterferim: imo
 vero praecurrebam, quae an=
 te me essent spectare gesti=
 ens. Neque enim a tergo mi=
 hi erat relictum quicquam,
 quod me vel conuertere, vel
 reuocare potuisset. Et per
 Iouem, quaecunque hic apud
 vos video, mirum quam mi=
 hi placeant: nam pares ho=
 norum gradus hic dari, nec
 quenquam vicino prestare,
 res mihi omnium longè sua=
 uissima videtur. Deinde con=
 iecturam facio, ne es quidem
 alienum hic a creditoribus
 repositi, neque tributum cui=
 quam pendii, neque, quod o=
 mnium maximum est, hyber=
 no tempore quenquam rigere, neque ego=
 tentiores in humiliores pugnos ingerere. Postremo pa=
 ce consistunt omnia, & in contrarium tota vite ratio
 versa. Siquidem nos pauperculi videmus, discrediantur

καὶ οἱ μὲν ἄλλοι οἱ πλείοσι, Κλ.
 πάλαι οὐκ ἔσσι, ὦ Μικυλά, γε-
 γῶντα ἰάσων. τίς δ' ἔσσι μὲν
 αἰσά κίνα γλῶσσι; Μί. ἀκ-
 ῶρ, ὦ τιμωτάτη μοι θείη,
 παροικῶν ἄνω τυράννο, πάν-
 ἀκευδῶς ἰάσων τὰ γινόμενα
 ἐπ' αὐτῷ, καὶ μοι ἰδοῦναι τότε
 ἰσόθιος τις εἴη. ἢ τί γὰρ πορρο-
 ρας τὸ ἄνθος ὄρωρ, ἱμακάει-
 ζον καὶ τῶν ἀπολαύσαντων τὸ
 πλῆθος, καὶ ἔχουσιν, καὶ τὰ
 ἀποκόμματα ἐπιβάματα, καὶ
 τὰς λινας τὰς ἀρχυρόπο-
 δας. ἢ τί δὲ καὶ ἡ κίνα ἢ τῶν
 σκαλισμένων ἰς τὸ δειπνοῦν,
 ἀπικνωί με, ὡς τὴν περὶ ἀν-
 θρωπὸς τις ἀνὴρ, καὶ πρὸς ἡ-
 θι κατεφάνει, καὶ μονο-
 ρυχὶ καπνῶν, καὶ ὑψηλότε.
 ἢ ὅλα πᾶσα βασιλικῶ, ἱ-
 παρόμω ἢ τῆ τύχη, καὶ σε με-
 πῶς πεδαιώων, καὶ ἰαυτὸν
 ἐξυπλάσων, καὶ τὰς ἰαυ-
 χάουστας ἐκωνήσων. ἢ πᾶ δὲ
 ἀπίθανον, αὐτὸς ἢ παγγέλοιος
 ὄφθι

erigens velut resupinaret, obuiusque stuporem iniiceret, cae-
 teris mortalibus pulchrior, & fortunæ beneficio toto pe-
 nē regio cubito sublimior videbatur. Sed ubi iam vita
 functus esset, ipse quidem istis delicijs exutus, ridiculo fuit
 omni-

autem & plorant diuites.
 CLOT. Ergo quum iam
 dudum ridentem te conspe-
 xerim, quid tandem sit quod
 potissimum tibi visum mo-
 uerit, audire percipio. Mi.
 Ausculta, dearum mihi ma-
 ximè verenda. Cum apud
 superos propter tyrannum
 habitarem, quæ apud eum
 fierent, nimis quam accuratè
 inspectabam. Actum qui-
 dem feliciter ex æquo cum
 dijs viuere mihi videbatur.
 Nam cum purpura florem
 spectarem, & comitantium
 turbam numerarem, aurum
 ac pocula gemmis distincta
 mirarer, lectos agenteis pe-
 dibus suffultos stuperem :
 beatum plane hominem præ-
 dicabam. Ad hæc, eorum
 quæ in cœnam apparaban-
 tur, nidor sæpe me prurire
 faciebat. Iam verò quum
 pro maiestate in publicum
 prodiret, & se ipse subinde

ἤρθη μοι, ἀρδυσάμην ὅτι πῶ
 πρὸς τὴν κέρμων ἔτι μάλλον
 κατὰ γέλωρ, οἶον κάθαρμα ἰτε
 θήκηρ, ὅτι τ' πνίσσας τηρομα
 ρόρην ὅτι πῶ ἀνδραμο
 ρίαν, καὶ μακαρίων ἐπὶ τῷ
 αἵματι τῶν ἐν τῇ Λακωνικῇ
 θαλάττῃ κοχλίδων, ἢ μόνον ὃ
 τῶν, ἀπὸ καὶ τὸν δανα
 σὺν Γυφωναίδων, εἰνόντα
 καὶ μεταγινώσκοντα, ὅτι μὴ
 ἀπέλασε τῶν χημάτων,
 ἀλλ' ἄγους ὅτι αὐτῶν ἀπέλα
 σε, ὅτι ἀσάτω Ροδοχάρι πῶ
 αὐσίαν ἀρλιπῶρ (οὐτ' ὅτι ἤ
 ἀρλιπὸν τῶν αὐτῶν ἄγους, καὶ
 πρῶτ' ἐπὶ τὸν κέρμων ἐ
 καλέω, κατὰ τὸν νόμον)
 οὐκ ἔχον ὅπως καταπαύ
 σω τὸν γέλωτα καὶ μελιζ
 σα μνημῆν, ὡς ὁ γὰρ
 ἀπὸ καὶ ἀρχμυρὸς τῶν φροντι
 σος, τὸ μέγιστον ἀνάγκης, ἢ
 μόνον τοῖς δαυτῶν πλου
 τῶν, οἷς τάλαντα καὶ μενεί
 σος ἐλογίζετο, κατὰ μικρὸν
 αὐτῷ

omnibus : ego verò meam
 stultitiam multò magis ris
 debam, qui eiusmodi non
 hominem, sed hominis pro
 brum, ad stuporem usq̄ mi
 ratus fuisset, cuius felicitas
 tem ex epularum tantum ni
 dore aestimasset, quemque
 ob sanguinem qui Laconici
 maris iestudinibus innasci
 tur, beatum prædicasset.
 Neque verò hic solùm mihi
 ludo fuit, verùm etiam cùm
 Gniphonem illum fenera
 torem gementem viderem,
 & quòd pecunijs, dum licu
 isset, usus non fuisset, pro
 priam sortem deplorantem :
 imò quòd ne semel quidem
 illis à se gustatis, verùm luxu
 perdito Rhodochari relia
 ctis, è viuis excessisset (hic
 enim quia genere proximus
 erat, in hereditatem lege vo
 cabatur) hæc inquam cùm
 cernerem, visum sistere nul
 lo modo potui, præsertim
 recordatus quàm in vita pallidus semper & squalidus ob
 ambulasset, & vului præ curarum magnitudine tristi. De
 inde quòd solis digitis opulentus fuisset, quibus talenta
 & milliones supputare consueuisset, ea paulatim & minu
 tatim

σπλῆζον τὰ μὲν ὀλίγον ἰα-
 λυθιστόμῳα πῶς τοῦ μακα-
 εῖο Ροδοχάρου, ἀπὸ τῆς ἄ-
 πρὸς ὄμῳα ἡδῆ; καὶ μεταξὺ
 γὰρ πλείουτον, τὰ λοιπὰ γὰρ
 σὸμῳα, οἱ μάλιστα αὐτὸς ὁ-
 ρῳντῶν. Κλω. ἔμβρανε, ἵνα
 πρὸς ἀνιμῳσηται ὁ πορθμῳς τὸ
 ἔγχευον. Κα. οὐτὸ ποι φέ-
 ρη; πῳρὸν ἡδῆ τὸ σάφῳ.
 αὐτὸ πειρίμῳ, ἵς αὐεῖον ἔω-
 θεῖ σε ὁσπορθμῳδῳμῳ. Μί.
 ἀδικῳς, ὦ Καλορῳ, ἔωλορ ἡ-
 διη νεκρῳ ἀρημῳτῳν. ἄς
 μεῳα γράψομαῖ σε παρανο-
 μῳρῳ ἐπὶ τῷ Ραδαμῳνθῳ. οἱ
 μοι τῳρ ἱακῳρ, ἡδῆ πῳρῳρ,
 ἱγὼ ἡ μόνῳ ἵνταῳδα πειρεῖ
 λαψομαῖ λαῖσοι τί ὁ σῳνῳχο-
 μαῖ κατ' αὐτῳς; οὐ γὰρ δῆ ὁσῳ.
 μὴ ἀπαγορῳ ὁσῳ ἀρημῳγῳ,
 ἡδῆ τεθνεῳς, ἀπῳς τε ὁσῳ τῳρ
 ἔθολῳρ ἔχωρ τὰ πορθμῳα ἱα.
 ταθαλέρ. Κλω. τί ἔῳ; πει-
 μῳον, ὦ Μικυλλῳ, ὁ θῳμῳς ὁ-
 τῳ σε Δικῳθῳρ. Μί. καὶ μὲν
 ἴσῳρ

ceat, ne obolus quidem est quo naulum reddam. CLOT.
 Quid hoc rei, ὦ Micylle? quin isthic manes? haud fat
 est Micyllum ista ratione transfretare. MIC. Et quid si
 citius

tatim corradendo, que for-
 tunatissimus Rhodochares
 haud ita multo post fuerat
 egregie distracturus. Sed
 quid iam, non hinc soluis
 mus? Etenim siquid reli-
 quum est, hoc inter navis
 gandum videbimus, quan-
 do et hos plorantes videre
 licebit. CLOT. Inscende
 tandem, ut anchoram portis-
 tor subtrahat. CH. Quid
 hic? quod fertur? Inibi oppo-
 rive. Cras te prima luce tra-
 jiciemus. MIC. Iniquus
 es, ὦ Charon, qui me em-
 bram iam penē exoletam res-
 linquis. Age age, ut lubet: es-
 quidem tibi diem dicā apud
 Rhodamantum. Hei mihi
 ro mihi, iam nauigant, at e-
 go hic solus relinquo. At-
 qui cur non ad eos natando
 contendo? Neque enim cum
 iam ante sim mortuus, peri-
 culum est ne denuō submer-
 sus praefocari queam. Dein-
 de, ut maximē nauigare lis

ἴσως ὑμῶν καὶ πεκαταχθίως
 μα. Κλω. μηδαμῶς, ἀλλὰ
 πεσινάβουτον ἀναποδωρῶ
 αὐτόν, καὶ σὺ, ὦ Ερμῦ, σωάρα
 πάσορ. Χα. πού ναυ λαθι-
 δῆται, μισὰ γὰρ ποντᾶ, ὡς
 ὄρῳ. Ερ. ἐπὶ τὸς ὄμους, ἂ
 δοκά, τῦ τυροδενου. Κλω. λα-
 πῶς ὁ Ερμῦς ἰνυρόσορ. ἀνάε
 φαυνοῦ, καὶ τὸν τένοντα τῦ
 ἀλιτικίω λαταπάτα. ἡμᾶς δ'
 ἀπλοῶμῶ. Κυ. ὦ Χάρωρ·
 λαπῶς ἔχε σοι τὰς ἀλιτικίας
 ἰνυθῶν ἀπᾶρ. ἐγὼ τὸν ὄβου
 λόρ μὲν οὐκ ἄρ' ἔχοιμι δῖνα
 ῶκαταπλόω. πλῆρορ γὰρ ὄ-
 ρῳ δὲ τῆς πῆρας, λῦ ὄρῳ, καὶ
 τέτο ῶ ξύλου· τᾶμα δ', λῦ
 ἀντῆρ' ἰθίλῳ, ἔδοιμ' ὃ καὶ
 π' ὄσκαπ' ἔνα. μίμψῃ δὲ
 οὐδὲν, ἔρ ὄρῳ καὶ λαρε-
 ρόν μοι ἰριτῶρ δῶρ ἴμόσορ.
 Χα. ἔρεθε, καὶ τῶ γὰρ ἰναε
 νόρ παρὰ σοῦ λαθεῖμ. Κυ. ἦ
 καὶ ἰσκιλῖσσα δίκῃσῃ ;
 Χα.

adsum paratus. Porro Charontem Cynisci non parniebit,
 dummodo agilem & firmum dederis remum. CHARON.
 Remiga. Nam à te vel hoc lucrifacere, fuerit satis. CY-
 NISCVS. Non & cantu remiges accendere profuerit ?
 CHA.

citius quam vos, ripam at-
 tigeo? CLOTHO. Nequaquam : potius nave ad-
 astra eum recipiamus. TU
 Mercuri, corripe hominem.
 CHARON. At ubi nunc
 sedebit, cum, ut cernis, ple-
 na sint omnia? MERCV.
 Si videbitur, Tyranni hu-
 meris insidat. CLOT.
 Quam hoc apposito Mer-
 curio venit in mentem. As-
 scende ergo, atque scelem
 si huius dorsum fortiter
 proculca. Nos autem pro-
 speriter nauigemus. CY-
 NISCVS. Aequum fue-
 rit, ô Charon, ut iam his
 tibi, quod verum est, dete-
 gam. Equidem obolum
 quem pro traiectu debebo,
 soluere non potero, quan-
 do præter peram quam vis-
 des, & baculum, habeo
 planè nihil. Caterùm si vel
 sentina sit exhaurienda,
 vel agendus remus, en tibi

Χά. νῦ Δί', *λύπερ ἄδης κί-*
λασμα τι τῶν ναυτικῶν. Κυ.
 οἶδα καὶ ποτὰ, ὃ Χάρων,
 τῶν ναυτικῶν, ἀπ' ὄρας ἀν-
 τειχῆσαι οὐδὲ διακρούουτο,
 ὡς κμῖν τὸ ἔσμαι ἐπιτραχ-
 ῆσται. Πλὴ. οἶμοι τῶν λιτη-
 μιάτων οἶμοι τ' ἄγρων. ὁπλοῖ
 πῶ οἰκίαν οἶαν ἀπλίπορ, ὃ
 τάλοντα ὃ λληρονόμῳ πα-
 θασὲ λαβῶν, αἰ, αἰ, τ' υνογῶν
 μὲ παθίωρ, τίς ἄρα τὰς ἀμ-
 πέλους πρυγύσει, ἀς πέρυσιν
 ἐφύτῳσάμην; Ερ. Μικρῶς
 σὺ δ' ἔδην οἰμάσας; καὶ μὲν
 ἔθιμῖς ἀδακρυτὶ σπληνῶσά-
 τινε. Μι. ἄπαγε, οὐδ' ἐγὼ ἔδην
 ἐφ' ὅτ' ἄρ' οἰμάξωμαι ὑπλο-
 ῶν. Ερ. ὅμως ἄρ' μικρόν
 τι πῆς τὸ ἐθ' ἐπιτρίψασθαι.
 Μι. οἰμάξωμαι βίωω, ἐπεδύ-
 λει, ὃ Ερμῆ, δοκῆ' οἶμοι τῶν
 λαπυμάτων, οἶμοι τῶν ἡριε-
 πίδων τῶν παλαιῶν, ὁπλοῖ
 τῶν σαθρῶν ὑποδημάτων. ἐν-
 ἔτι ὃ λακοδάμων ἐσθρῶν ἐς
 ἐσπίραν ἄσιτ' ἐσθρῶν, ἔθι
 τῷ

ti quatas. Eheu marcidos calceos. Non ego infelix post-
 hac à mane ad vesperam vsq; sine cibo peragam; nec hycnis
 tempus

CHARON. Per Iouem
 si quidem nauticam; ali-
 quam cantilenam tenet.

CYNIS. Teneo, & quid-
 dem multas. Verum, sicuti
 tute vides, obstrepunt hi
 plorando, sic ut canis ipse
 inturbetur. DIVES.

Hei mihi, quæ reliqui præ-
 dia. ALIVS. Heu quam
 fertiles agros. Me misere-
 rum, qualem reliqui do-
 mum. ALI. Ve, ve in-
 fantulis meis. AGRICO.

Quis nunc tuas decerpit è
 vitibus, quas hoc anno plan-
 tauit? MERCVR. Tu
 verò; Micylle, nihil plo-
 ras? Atqui fas non est quæ-
 quam citra lachrymas per-
 nauigare. MICYL. Bona
 verba. Nam cum secundo
 flatu nauigem, quid plorem
 non video. MERCVR.

Attamen pro more paulis-
 sper ingemito. MIC. Quin
 hac gratia, quando ita vis,
 plorabo: Hei mihi, quoi lo-
 ra reliqui; hei crepidas an-
 tiquatas.

Eheu quam marcidis calceos. Non ego infelix post-
 hac à mane ad vesperam vsq; sine cibo peragam; nec hycnis
 tempus

Attamen pro more paulis-
 sper ingemito. MIC. Quin
 hac gratia, quando ita vis,
 plorabo: Hei mihi, quoi lo-
 ra reliqui; hei crepidas an-
 tiquatas.

Eheu quam marcidis calceos. Non ego infelix post-
 hac à mane ad vesperam vsq; sine cibo peragam; nec hycnis
 tempus

Eheu quam marcidis calceos. Non ego infelix post-
 hac à mane ad vesperam vsq; sine cibo peragam; nec hycnis
 tempus

τῆ χαμῶν ὁ ἀνυπόδριτός τε
 καὶ κίτρινον ὁ πρινοκέσω, τὸς
 ὀδόντας ἅπὸ τῶ κρύου συζυ-
 προτῶν. τίς ἄρα μου τῶ
 σμήλῳ ἕξά, καὶ τὸ λευκότη-
 ειορτικῶς τεβρωήτου, σχι-
 δῶν δὲ ἡδὴ καὶ λαταπλο-
 καμῶ. Κά. ἀγὲ δὴ τὰ πορθ-
 μία πρῶτον ἡμῖν ἀπόδοτε,
 καὶ σὺ δὲ δός. παρὰ πάντων
 ἔδν ἕξω, δὸς καὶ σὺ τὸν ὀ-
 βοδόν, ὁ Μικυλλῆ. Μί. καί-
 ζας, ὁ χάρων, ἡ καθ' ὕδα-
 τός, φασιν, ἡ δὲ γράφας, παρ-
 ρὰ Μικυλλῆ ἡ δὲ τινὰ ὀβοδόν
 πεσσοκῶν. ἀρχὴν δὲ οὐτε
 οἶδα, εἰ τὴν ἀγῶνόν δεινὸν ὄσον
 δός, ἡ σρογυλον. Κά. ὁ κα-
 δὸς ναυτιλίας, καὶ ἱπικρδός
 τέμερον. ἀπθάνει δὲ ὄμως.
 ἐγὼ δὲ ἵππος καὶ βῆς καὶ λῦ-
 νας, καὶ τὰ λοιπὰ βῶα μέτρηαι.
 εἰς γὰρ ἕξω καὶ δῶ.
 Κλ. ἀπαρὶ αὐτὸς, ὁ Βρυμῆ, πά-
 ρα λαβῶν. ἐγὼ δὲ αὐτὴ ἐς
 τὸ ἀντιπέραις ἀππλοσῶμαι,
 ἡ δὲ οὐάτων ἡ Ηραμιθρῶ τὸς
 Σῆρας διάξωσα. τινῶσι δὲ

εἰτο. Equidem in adversam ripam renavigabo; Indo-
 paten & Heramihren aduectura; quandoquidem hi de
 agro

tempore sine calceis & se-
 minudus oberrabo; dentes
 præfrigoris acerbitate com-
 plodendo. Quis tandem
 meam habebit subulam? quis
 aciculam? Sain' lamenta-
 tum, ὁ Mercuri? Iam enim
 iam ripam fermè attingimus.

CHARON. Age verò
 prius nautium redde. Tu
 redde. ab alijs omnibus has
 beo. Obolum redde, Micyl-
 le. MIC. Iocaris, ὁ Cha-
 ron, aut, quemadmodum as-
 iunt, in aqua feribis, qui à
 Micyllo obolum expectet.

Ipse ceritè antequam huc ve-
 nisssem, quadrangulūne ef-
 fet obolus, an rotundus, nò
 noueram quidem. CHA-
 RON. Egregiam verò &
 qua stuosam navigationem
 hodiernam. Abscedite ta-
 men. Ego verò ad equos,
 boues & canes, reliquaque
 id generis animalia mē reci-
 piam: nam & ea traicem
 re oportet. CLOT. Mer-

euri, in hos exceptos abdu-

δὴ πῆς ἀκκλῶν, ἀπὸ γῆς
 ὄρων μαχόμενοι. Εἰς πῆς
 μὲν, ὃ οὐδὲ, μᾶλλον δὲ πῶν.
 τῶν ἐξῆς ἐπιθεῖ μοι. Μί. Ηρά-
 κλεις τὸ σῶμα, πῶ νῦν ὁ λαὸς
 Μίχην; ἢ τῶν ὄστρον τις
 ἐνταῦθα, ἢ λατρίων Φρυγίας
 Συμμίχης; πάντα γὰρ ἴσα, καὶ
 ὁμόροια, καὶ εἴην ἔτι λατρίων,
 ἔτι λατρίων. ἀλλ' ἢ δὴ καὶ τὸ
 πρῶτον, πρότερον τῶς ἄ-
 μορφον εἶναι δοκῶν, ἰσόμορον
 γίνετα τῆ μορφῶν τῶ βα-
 σιλέως. ἀφανῆ γὰρ ἄμφω, καὶ
 ἐπὶ τῶν αὐτῶν σκότῳ λατρίων
 δυνάτα. Κωϊσικῆ, σὺ δὲ πῶ πο-
 τί ἄρα ἔμ τυχάνεις; Κυ. ἐν-
 ταῦθα λέγῃ ὅτι Μίχην, ἀλλ'
 ἄμα ἢ δοκῆ βασιλέων. Μί.
 εὐλέγεις, ἐμδανῆ μοι τῶν δι-
 ξιάν. ἀπὸ μοι, ἐτελέσθης γὰρ, ἢ
 Κωϊσικῆ, τὰ Βλασίνια ἔχῃ ὅς
 μοι ἄδεις ἰκῆ τὰ ἐνταῦθα σοι
 δοκῆ; Κυ. εὐλέγεις: ἰδὲ ἔρ
 πῶ σὲ χίλιαι ἀφ' ὅσων τις, πο-
 βῆ ὄρω τι καὶ ἀπ' ἡμετέρων πῶς
 ἐλέσθης.

agrorum finibus rixando,
 mutuo se confecerunt. ME.
 Hæus vos, progrediamur. i-
 mō verò omnes vno agmine
 me sequimini. MIC. O
 Hercules, quæ est hæc cal-
 ligo? Vbi nunc formosus
 ille Megillus? Aut quonam
 indicio quis Phryne formo-
 siorem Symmachem hic di-
 gnosceret? Hic enim parid
 & eiusdem coloris omnia,
 adeò ut nihil sit neque for-
 mosum, neque formosius.
 Quin palliastrum meum,
 quod antehac sædum vides
 batur, æquè nunc est in pre-
 cio, quam ipsa regis purpu-
 ra: nempe quòd ambo sint
 obscura, ac eisdem tenebris
 obducta. Tu autem Cyni-
 sce, ubi tandem es? CYN.
 En tibi Micylle hic adsum:
 sed si commodum videtur,
 pariter eamus. MICYL.
 Probè dicis: dextram mihi
 iniçce. Dic mihi, quando B-
 leusinis sacris initiatus es, nõ

tibi hæc similia videntur illis quæ istis sunt? CYNIS.
 Rectè confers. En adeò, quædam facem gestans accedit,
 obiuens terrificum quiddam & minabundum. An non
 est Erin.

βήπτοϑ. ἢ ἄρα πο βειννός ἐ-
 στ; Μι. ζοικω ἀπό γε τοῦ
 σχήματϑ. Ερ. παρακαλε-
 θαν τέρως, ὦ Τισιφώνη, τί τε
 ταρας ἐπὶ τοῖς χιλιόις. Τι καὶ
 πλὴν πάσαι γε ὁ Ραδωμαν-
 θος οὐτϑ ὑμᾶς κωέμεψα.
 Ρα. πρόϑρη αὐτόν, Εριν-
 νυ. οὐδὲ, ὦ Ερμῆ, κέρουθε,
 καὶ προσκαλεσα. Κυ. ὦ Ρα-
 δωμανθ, πρὸς τοῦ πάτρως,
 ἐμὲ πρῶτον ἰπιοκίψαι πα-
 ραχάωρ. Ρα. τίς ϑ ἔντε-
 κα; Κυ. πάτρως βούλομα
 καταγορεῶσα τίς ϑ ἄ σω-
 ψισμα πονηρὰ θρωῦτι
 αὐτῶ πρὶ ἧ βίωρ. ἐκ ἄρ ἀξιο-
 αῖς ϑ ἄλω λήωρ, μὴ ἐχὶ πρό-
 τρον αὐτὸς φανέις οἶός ἐμι,
 καὶ οἶόν τινα ἐδίωσα πρόπον.
 Ρα. τίς δὲ σδ; Κυ. Κωίς
 σκϑ, ὦ ἀειρε, πλὴν γε ὄμω
 φιλόσοφϑ. Ρα. δὴ οὐρ ἐνδὲ,
 καὶ πρῶτϑ ἐς πλὴν ἄκλω
 κατασθῆθι. οὐδὲ πρὸς σκῆλα τὸς
 καταγορεῖς. Ερ. εἰ τίς Κωί-
 σκου τρεῖς καταγορεῖ, δὴ οὐ
 πῶ.

primum ad iudicium assiste.

se. MERCVR.

est Erinny? MICYLL.

Appret certe ex habitu.

MERCVRIVS. Ex-

cipe hos, ὁ Tisiphone, su-

pra mille quatuor. TISIP.

Atqui iamducum Rhada-

manthus hic vos expectat.

RHADAMAN. Ad-

duc ipsos, ὁ Erinny. Tu-

verò Mercuri, ut est præ-

conis munus, editis nomi-

bis singulos accerfe. CY-

N. S. O Rhadamanthe,

per patrem te obsecro, meam

causam primum omnium

cognoscas. RHAD. Qua

gratia? CYNIS. Omnia

no gestit animus accusare

quendam de malis que in

vita me conscio comisit.

Alioqui ni prius qui sim,

ϑ qua ratione vitæ cursum

transegerim, fiat manife-

stum, non dignus ero cui fi-

des adhibeatur. RHAD.

Quis ergo es? CYNIS.

Cymiscus sum, ὁ præcla-

re professione Phil'sophus.

RHADA. Huc ades, ϑ

Tu verò accusatores accer-

fe. Cynisei huius est accusator,

ffff

huc

πρῶτα. οὐδὲς πῶς ἐρχεται.
 Ρα. ἀπ' ἐχέανδρον τῶς, ὃ
 Κωισικὸν ἀπόδουθι δὲ, ὅπως ἐς
 πικροπόσωσι ἀπ' τῶν σιγμά-
 των. Κυ. πῶς ἴδω σιγμα-
 τίας ἰγνόμω; Ρα. ὑπόθε-
 ῖν τις ὑμῶν πονηρὰ ἰργάση-
 ται πρὸς τὸν βίον, καὶ ἴκα-
 σομ αὐτῶν ἀφανῆ σιγματα
 ἐπι τῆς ψυχῆς περιεχίρα. Κυ.
 ἰδέ μοι γυμνὸς πρὸς σιγα-
 τας ἀναλίηται ταῦτα, ἀπὸρ σὺ
 φης, τὰ σιγματα. Ρα. καθαρ-
 ρὸς ὡς ἐπίπαρ ὑλοσι, πᾶν δὲ τῶ-
 ρον πρῶτον ἢ τὴν ἀρῶν ἀμω-
 τῶν σελων, καὶ ἀφῶν σι-
 γμάτων. καὶ μοι τι τῶς; ἴχνη
 ἢ καὶ σημῶν τῶν ἰχθυομω-
 των, ἃν οἶδα δ' ὅπως ἐξ ἀλί-
 νητων, μᾶλλον δὲ ἐκ ἐκινητων.
 πῶς ταῦτα, ὃ Κωισικὸν ἢ πῶς
 καθαρὸς ἐξ ἰπαρῆς ἀναλί-
 φηνας; Κυ. ἴδω μοι φρεσῶ-
 πάσω πονηρὸς δὲ ἀπαλα-
 σίαν ἰγνόμω, καὶ πωτὰ
 δὲ τοῦτο ἰμωπῶς σιγμα-
 τα. ἰπὸ δὲ τὰ χίμα ἐπολοφῶν
 ἢ ἔξ-

huc prodeat. RHADAM
 Nullus accedit : quanquam
 hoc satis non est, ὃ Cynisce,
 sed vestimenta detrahe, ut
 de te, notis tuis inspectis,
 pronunciem CYNIS.
 At ubi Cyniscus notis esse
 iniustus? RHADAM.
 Quot scelera quisque ve-
 strum in vita patravit, tot
 notas sed quae non facile ap-
 pareant, in anima circum-
 fert. CYNIS. Et tibi
 nudus assisto : quare notas
 quas dieis inuestiges lice-
 bit. RHADAM. Hic
 per omnia est furus, prae-
 ter tres quatuorve cicatrim-
 ces admodum obliteratas,
 ac vixdum conspicuas. At
 ad quid hoc? vestigia cer-
 te, et iniustionum signa. Ve-
 rum haud scio quomodo
 sunt deleta, imò verò in to-
 tum excisa. Quid haec, ὃ
 Cynisce? aut qui denuò pu-
 rus es factus? CYNIS.
 Equidem rem tibi indica-
 bo. Olim cum per imperi-

tiam vitiosus essem, atque hoc nomine complureis com-
 ruissem notas, sapientiae studio me ipse dedere coepi : cuius

ἔρξομαι, κατ' ὄλιγον ἄσσοι.
 Ἐς τὰς ἡγυιάδας ἐν τῆς ψυχῆς
 ἀπλοσάμω. Πα. ἀγαθὸν γέ
 οὐδ' ἔστι καὶ ἀννοσιμώτατον γῆ-
 ἄμω ἔστι τῷ φάρμακω ἄμ-
 ἀπιθί ἐς τὰς Μαιουρῶν νή-
 λους, ἔστι ἀείσοις σωροόμα-
 νῶ, κατηγορήσας γέ πρότε-
 ρον, οὐ φῆς τυράννο, ἄλλους
 πλοσάδα. Μί. καὶ τὸ μόνον, ὃ
 Ραδάμανθυ, μικρὸν δεῖ, καὶ
 βραχίαιας τινὸς ἐξέτασας
 ἀκρόφρον. πάλαι γὰρ ὦι κὶ γυ-
 μνός ἄμι, ὡς ἐπισκόπα. Ρα.
 τίς ἄν τυγχάνας; Μί. ὁ
 σκωτόμω Μικυλλῶ. Ρα.
 εἴγε, ὃ Μικυλλε, καθάρως ἀ-
 κριδῶς καὶ ἀντιγράψω, ἔστι
 ἰσθί καὶ σὺ παρὰ Κωϊστικῶν
 τυρόνι, τυράννον ἡδὲ πλο-
 σάδα. Ερ. Μισαγέρθης
 Λαυδίου ἡκέτω, ποῖ σφίφθι
 πρόσθι, σὶ τ' τυράννον πλοσ
 καλῶ πρόσθι ἀντόν, ὃ Τι-
 σιφόνη, ἐς τὸ μέγαν ἐπὶ τῶν
 γηλορῶν ὃδῶ. σὺ δ', ὃ Κωϊστικῶν,
 κατηγορεῖ, καὶ δίκην γέ ἡδὲ,
 πλῆ.

ius beneficio haud ita mul-
 tō post uniuersas maculas
 ex animo abstersi. RHA-
 DAM. Bono profectō &
 presentissimo es usus reme-
 dio. Sed iam hinc in Beas-
 torum insulas abito (illic ce-
 nim inter optimos locum ha-
 bebis) si prius, Tyrannum
 de quo dicis, accusaris. A-
 lios aduoca, Mercuri. MIC.
 Quod ad meam causam at-
 tinet, parū sanē est, & bre-
 uī cognitione indiget. Iam
 dudum enim hic tibi nudus
 adsum; quare me introspi-
 cias licebit. RHADAM.
 At quis tandem es? MIC.
 Sum Micyllus sutor. RHA-
 DAM. Euge, ὃ Micylle,
 purus es omnino, & ne pun-
 ctulo quidem notatus. Con-
 cede & tu ad hunc Cynis-
 eum Accerse nunc tyran-
 num. MERCVR. Με-
 γαπέης Λαυδαῖος υἱὸς προ-
 δεατ. Quorsum te agis?
 Accede: te uoco, tyranne.

Quin ipsum, ὃ Τισφόνη,
 in medium projicis, capite in terram statuo? Bene ha-
 bet. Tu nunc, ὃ Κυνισκῶν, & hominem de sceleribus

πλησίον ἦν ἀνὴρ οὐβόσι. Κν.
 τὸ μὲν ὄλον οὐδὲ λόγων ἴδρα,
 γνώσει ἦν αὐτὸν αὐτίκα μά-
 λα, οἷός ἐστιν, ἀπὸ τῶν πηγμά-
 των. ὅμως δὲ ἑαυτὸς ἀκκα-
 λήσωσι τὴν ἀνδρᾶ, ἕξαι τὸ λό-
 γος ἀξίω φανερώσω. ἴσοσι
 ἦν ὁ τευκατάρατος, ὁπό-
 μῃ ἰδιώτης ἂν ἱπράξι, πῶς
 πέψαρ μοι δουκῶ. ἰσά δὲ τὸς
 θρασυτάτους προσταυρήμα-
 νος, καὶ δουρφόρος σωμακα-
 γῶν, ἱπανασὰς τῆ πόδα τῶ-
 ρανος ἰατῆσι, ἀκείτος μὲν
 ἀπέκτανι πλέονας, ἢ μείσσι.
 τὰς δὲ ἴσας ἑλάσω ἀφαιρέ-
 μῃ, καὶ πῶς τὸς τὸ ἀ-
 κρότατον ἀκρόμῃ, οὐδὲ
 μίαν μὲν ἀπολασίας ἰδέω
 πῶς ἀκείλοισιν. ἀπῶσι δὲ ὁ
 μόντητι ἢ ὄρα ἡτὰ τῶν ἀθ-
 λῶν πολετῶν ἰχθῆς, παρ-
 θῆς δὲ φέρων, καὶ ἰφῆτος
 ἡτασχωλῶν καὶ πάντα τῶ-
 πον ἴσι ἰσηκόσι ἰσπαροι-
 νῶν καὶ ἰσφῆτας μὲν καὶ
 τῶν,

convince. Iam enim hic i-
 bi propter adest. CYN.
 Principio quamvis in accus-
 sando ne verbis quidem o-
 pus fuisset, quandoquidem
 cuius moneta sit, vel ab ip-
 sis notis agnoscere poterat,
 tamen quò res fiat sole cla-
 rior, et ipse tibi virum de-
 tegere, sermonèque depu-
 gere conabor. Ac flagitia
 quater scelestus nebulosus
 tisper dum priuatam agebat
 vitam, peregit, equidem cen-
 teo pratermittenda. Sed ubi
 pariim hominum perat-
 tissimorum atque andacis-
 simorum, quos in hoc sibi
 concillarat, favore, par-
 tim satellitum collecta ma-
 nu, tyrannidem arripuit,
 plus sexcentos indicta cau-
 sa, trucidavit. Deinde cum
 hac vita singulorum civi-
 um opes exhauriendo, di-
 mias summas corrasisset,
 nullam libidinis speciem in-
 tentatam reliquit. Quin
 genus omne cum iniurie tum credulitatis in miseros civet
 exercuit virgines vitando, adolescentes stuprando: bre-
 uiter, modis omnibus in subditos debachando. Iam pro
 fastu,

νύφω, καὶ τοῦ πρὸς τὰς ἰντυ-
 χιδουότας φρηνοματῶ, οὐ-
 κ' ἔλατ' ἀξίαν διώοιο ἄν παρ'
 αὐτοῦ λαβῆν πλὴν δινλω. ῥέ-
 διορ γοῦ ἄν τις τὸν ἥλιον,
 ἢ τὸν ἀσπράδαμυκτι πρὸς-
 βληψῶ. οὐ μὲν καὶ τὸ τῶν
 κολοσιων πρὸς ἀμότητα κα-
 νερῶν αὐτῶ τις ἄν διηγῆ
 θεοα διώατο, ὅς γε μηδ'
 τῶν οἰκαστατων ἀπίσχυτο;
 καὶ ταῦτα, ὅτι μὴ ἄλλως ἐγνέ-
 τις ἐπὶ λατ' αὐτῶ εὐβολὴ, αὐ-
 τικα ἔσθ, πρὸς καλῆς τοῦς
 ἐπὶ αὐτοῦ πρὸς φρονου-
 ματορ δ' ἀκλήτοι, ὡς ὄρατ',
 παρῶσι, καὶ πρὸς αὐτοῦ ἀγ-
 χουσιρ αὐτοῦ. οὗτοι παρῶσι,
 ὡρ ῥαδωμανθ, πρὸς τοῦ ἀλι-
 τηείου τρεθῶσιρ. οἱ μὲν γυναι-
 κῶν ἔνκα ἀμόρφων ἐπιθα-
 λουθῶσι, οἱ δ' ἕτιωρ πρὸς ὕ-
 βειρ ἀπαγομένων ἀγανατῆ-
 ῶντορ, οἱ δ' ὅτι ἐπὶ αὐτοῦ, οἱ
 δ' ὅτι ἔσθ διέξιοι καὶ σά-
 φρονῶ, καὶ ἐλαμῶ ὀρίσκοντο
 ὧσι

bat, nomine stomacharentur, sunt trucidati: alij, quod
 opibus illorum insidiaretur: porro alij, quod boni essent
 & prudentes, quibus haudquaquam cum illius factis con-

fastu, pro superbia, proque
 eius in obuios omneis fre-
 mitu, supplicium factus die-
 gnium funere non possis,
 quando minoris periculo in
 solem quam in hunc defixis
 oculis tueri licuisset. Por-
 rò noua supplicia, & ad
 crudelitatem eius explen-
 dam recens inuenta, quis po-
 terit recensere, qui ne ab in-
 tima quidem familiaritate
 cōiunctis abstinuerit? Quod
 si ab eo interemptos huc ad-
 uocaris, facile comperies
 hæc haudquaquam à me ca-
 luminandi studio confingi.
 Imò verò non vocati, &
 voluntarij, ut vides, hic ad-
 sunt, ipsumq; circumstantes
 malè vrgent. Hi omnes, ὁ
 Rhadamante, huius cru-
 delitate vitam amiserunt:
 quorum alij formosarum
 vxorum gratia insidijs sunt
 circumuenti: alij, quod liu-
 berorum suorum, quos ad
 iniuriam violenter abduce-
 bant,

τίς φρασεύεις. Ρα. τί πῶς
 ταῦτα φῆς, ὡς μαρὲ οὐ; Με.
 τὸς μὲν φόνους ἐπραγμαί, οὐδὲ
 λῆγει τὰ δ' ἄλλα πᾶντα, τὰς
 μοιχίας, καὶ τὰς τῶν ἐφύδων
 ἕδρας, καὶ τὰς ἑξοφθόρας τῶν
 πρῶτων, ταῦτα πᾶντα Κν.
 νίσκῳ μὲ κατιψάσῃ. Κν.
 ἕδρην καὶ τότῳ, ὡς Ραδάμαν.
 θν, ἀπέξω ἑοι μάρτυρας. Ρα.
 τίνας τέτρες λῆγεις; Κν. πῶς
 κἀνάημοι, ὡς Ἐρμῆ, τῶν Λύχα
 νορ ἄδ' ἤ, ἢ τῶν Κλίην μάρ-
 τυρήσουσι ἢ ἂν ὁὶ παρὶνδόν.
 τῶν, οἷα πρᾶν ἔουτι σωηπίσαν.
 Ἔσ' αὐτῶ. Ερ. ἢ Κλίην, καὶ ὁ
 Λύχην ὡς Μεγαπένθης παρὲ
 ὡς ἔγγι ἐπιούσῳ ἑκατόσῳ.
 τῶν. Ρα. ἔπαρτι οὐδ' ἔμῃς, ἃ
 σούεις Μεγαπένθης τῶν πῶ-
 τίρα ἂν οὐδ' ἢ Κλίην λῆγει. Κλί.
 πᾶντα ἀληθῆ καὶ ἡγόρησι. Κν.
 νίσκῳ ὡς ἐγὼ μὲν ταῦτα ἢ
 πᾶρ, ὡς ἑκαστῶ Ραδάμανθν,
 ἐσχωνώμασι, ὡς αὐτὰ λῶ, ἃ ἐπ'
 ἑμοῦ ἀνιπράσῃ. Ρα. ὡς ἔ-
 παρτι μὲν ὅρ καταμαρτυρήσ,
 μῦθ'

venire poterat. RHAD.
 Quid ad haec dicit, sacrile-
 ge? MEGAP. Cades
 quas dicit, equidem pepe-
 travi: cætera verò omnia,
 nempe adulteria, lesan pu-
 berum pudicitiam, virgi-
 num supra, hæc omnia Cy-
 niscus falsò criminatur. CY-
 NIS. Quin & horum tes-
 tes proferam, ὁ Rhada-
 manthe. RHADAM.
 Quos eos dicit? CYNIS.
 Mercuri, eius mihi Lucernæ
 nam aduoca, & Lectum.
 Hæc enim in medium pro-
 gressa, quæ sese confesj hæc
 ter scelestus patrârît, testas
 buntur. MERCV. Et
 Lectus & Lucerna Mega-
 penthis hæc assint. Bene san-
 nè quòd obsequuntur. RHA-
 DAM. Exponite ergo vos,
 quæ vobis testibus commi-
 serit hæc Magapenthes. Tu
 Ecce dic prior. LE. Vera
 planè sunt omnia de qui-
 bus à Cynisco accusatur: me
 tamen, ὁ here Rhadamane-
 the, hæc dicere sanè pudet: eiusmodi sunt, quæ supra me pa-
 wquit. RHADAM. Itaque cum testimonio tuo aperif-
 sum

ἢ δ' ἠπῆρ ἀτὰρ ἑομίνου. &
 καὶ σὺ δὲ ὁ Λύχνος ἦδ' ἡ μαρ-
 τύρα. Ἀδελφὸν τὰ μὲν ἡμῖν.
 ἔαρ μὲν ἐκ οἴσας, ὅ γ' ἔφαρτῶ.
 εἰ δὲ τῶν νυκτῶν ἔποια, καὶ
 ἔπασχε, ὅ κ' ὠδύνην. πηλὸν
 ἀμὰ ἰθυσάμιον γε ποικῶ, καὶ
 ἀφῆρα, καὶ πᾶσι ἔδειν ὑ-
 πέρηπακῶτα, καὶ ἔτι ποικα-
 κισ ἐκόν τῶν αὐτῶν ἐκ ἔπινομ,
 ἀφροβῶτα βέλων. ὁ δὲ καὶ πᾶ-
 σὺν με ὄτις θρωμίνους, καὶ τὸ
 φῶς με πάντα πρόσωπον κατι-
 μίαινον. Ρα. ἄλλος ἦδ' ἡ τῶν
 μαρτύρων. ἀμὰ καὶ ἀπόδου-
 θι τὴν πορφυρίδα, ἵνα καὶ τὸν
 ἀειδὸν ἰδῶμεν τῶν σιγμάτων.
 παπαί, ὅλ' ἔτι σὶ σιγμάτων
 καὶ κατὰ γραφῶν, μάλλον δὲ
 λιανῶς δεινὸν ἀπὸ τῶν σιγμά-
 των. τίνα δὲν καταδείξω πρό-
 σον; ἀρ' ἴς τ' Πνευφνίεθοντά
 δεινὸν ἐμβηθίος, ἢ πρῶτον ὄτιος,
 Κβδίο; Κν. μηδαμῶς, ἀμ'
 εἰ θέλοισ, ἐγὼ σοι καυλῶ τίνα
 καὶ πρῆσθ' αὐτῶν τιμωρίαν ὑ-
 ποβῆε

simè damnas, eum eius fa-
 cinora ne dicere quidem su-
 stineas. Et tu iam Lucerna
 data testimonium LVCER.
 Equidem quæ interdiu sine
 facta, nescio: neque enim
 adestam. Verum quæ noctu
 vel in alios fecit, vel ipse est
 passus, horreo dicere. Ce-
 terum nephanda multa, &
 quouis iniuria genere supe-
 riora sæpenumero spectavi,
 adeo ut & ipsa quidem
 aliquoties extingui gestiens,
 oleum vltro non adhibe-
 rim. At ille quod mihi lus-
 cem modis omnibus con-
 spurcaret, etiam abomi-
 nandis facinoribus me in-
 uitam adhibuit. RHA-
 DAM Satis est testimonio-
 rum. Sed purpuram hanc
 exue, ut & notarum nume-
 rum conspiciamus. PAPA
 hic totus est liuidus & in-
 signis, imò præ cicatricum
 crebritate cæruleus. Nunc
 autem quo tormenti gene-
 re est puniendus? in Phlegethontēne iniiciendus, an
 tradendus Cerbero? CYN. Minime, sed si tibi est cordi,
 nouum quoddam supplicium, & hoc planè dignum indi-
 ffff 4 cabo,

esse existimati. d. Occiso Cleocrito.] Cleocritus apud Comicos taxatur ut mulierosus, & cinædus, & obscurus, & ut Cibeles filius. In Rheæ enim mysterijs molles tantum inter sunt. Hac Suid. e. Quod scelera.] Forum animis, qui magnis se facinoribus, dum vitam agerent, obstrinxerunt, maculas iniustas esse docet, Platonem ridens, qui sic in Gorgia l. quitur: Ἀλλὰ πολλαίς τὰ μεγάλης βασιλείης ἐπιλαβούμενοι, ἡ ἀδύνατος ὀπταῖν βασιλείης ἢ δυνατῶν κατὰ δόξαν ἔδει ὕμνος ὃν τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ ἀφροσύνην μέντω, & ἔλαδν μισλὼ ὑπὸ ἐπιτοκίων κ; ἀδικίας. Hoc attigit lib. in Ruff 2. Claudianus:

Quid demens manifesta negas? en peccata iniustæ
Deformant maculæ—. Solet autem is poeta diuini illius hominis sententijs mutuari.

SEQVUNTUR ORATIONES,

quarum quædam adhuc inter mortuorum dialogos, quædam adhuc inter Saturnales epistolas prius relatæ fuere: nonnullæ quoq; Dramaticæ.

ΠΕΡΙ ΟΡΧΗΣΕΩΣ.

ΑΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ

DE SALTATIONE.

Καρίτων.

inne.

Vincencio Obsopæo interprete.

ARGVMENTVM.

DEFendit hac oratione saltandi artem Lucianus contra Cratonem quendam, à quo studium eius rei reprehendebatur ut effœminatum ac molle, ac viro præsertim philosopho indignum. Colligit autè honestatè ac dignitatem artis primùm ab antiquitate, multis ac varijs exemplis, ostendens quantùm in vsu saltandi studiũ veteribus fuerit, & quantopere eo omnes propè gentes iam inde ab initio delectatæ sint, quibus itè laudibus eam artem cum poetæ tum alij quidã celebrârint, confutata interim tragœdiæ comœdiæq; præstantia, quarum certamina